

Ὁρθόδοξα Μηνύματα

Περιοδική Ἐκδοση Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
Ἔτος Β' Τεύχος 3^ο Ἰανουάριος - Μάρτιος 2011

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ
ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ**

**ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ
κ.κ. ΙΩΑΝΝΟΥ**

**ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ – ΕΚΔΟΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
ΛΑΓΚΑΔΑ ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ**

**ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
Τρύφων Τσομπάνης
Λέκτωρ Θεολογικής
Σχολής του Α.Π.Θ.**

**ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Άρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας
Έπικ. Καθηγητής Θεολογικής
Σχολής του Α.Π.Θ.**

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Άρχιμ. Ιωάννης Άρσενιάδης
Πρωτ. Αναστάσιος Παρούτογλου
Πρωτ. Αλέξανδρος Φίλλιος
Πρωτ. Σταύρος Παπαδόπουλος
Διάκ. Δημήτριος Κουκουλεκίδης
Αιμίλιος Τσαρουχάς
Ιωάννης Παναγιωτίδης
Στυλιανός Οικονόμου
Δαυίδ Μάσας

**Διεύθυνση Έπικοινωνίας
Ίερά Μητρόπολη
Λαγκαδά Λητής και Ρεντίνης**

27ης Οκτωβρίου 1 , Τ.Κ.57200
Τηλ. 2394022234
Fax. 2394023864
www.imlagada.gr
e-mail: imlagada@gmail.com

Εικόνα εξωφύλλου: η Αγία Νεομάρτυς Κυράννα
(εικόν 18^{ου} αιώνας).

Εικόνα όπισθοφύλλου: τό Πολυδύναμο Πνευματικό
Κέντρο Νεότητας «Η Αγία Κυράννα»

**Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές Προαιρετικές**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λόγος Κατηχητήριος επί τη Ένάρξει της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.....	3-4
Τά Μηνύματα του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου και του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος για την Θεολογική Άγιολογική Ημερίδα με θέμα «Η Αγία Νεομάρτυς Κυράννα 260 έτη από τό μαρτύριό της»	5
Αναβάσεων Θείων Χειραγωγία Ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος.....	6-7
Προσευχή - Έπικοινωνία μέ τόν Θεό.....	8
Πορεία Μετανοίας.....	9
Λόγος περί προσευχής (γέρ. Πορφύριου).....	10
Η Εικόνα του Εὐαγγελισμοῦ.....	11
Η Νηστεία καί ἡ ἀσκήση στήν ὀρθόδοξη παράδοση.....	12-13
Ο Μικριασιάτης Φώτης Κόντογλου καί τό λειτουργικό κάλλος τῆς Ἐκκλησίας μας.....	14-15
Ἀπό ποῦ προέρχεται ἡ σημερινή κρίση.....	16
Ἱερός Ναός Ταξιάρχων Ὁσσης ἀπό τή φθορά στήν ἀναγέννηση.....	17
Ἱερό Λείψανο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ στήν Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης.....	18
Ο Τίμιος Σταυρός καί ὁ Ἄραφος Χιτῶν τοῦ Κυρίου ἀπό τήν Ἱερά Μονή Παντοκράτορος στήν Ἱερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης.....	19
Ἀρχιερατικό Συλλέιτουργο καί Θεολογική - Ἀγιολογική ἡμερίδα στήν Ὁσσα γιά τά 260 ἔτη ἀπό τό μαρτύριο τῆς Αγίας Νεομάρτυρος Κυράννης.....	20-23
Ἐγκαίνια τοῦ Πολυδυνάμου Πνευματικοῦ Κέντρου Νεότητος «Ἡ Αγία Κυράννα».....	24-28
Τό Ἅγιο Δωδεκάημερο στήν Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης.....	29-30
Ὁνομαστήρια τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης.....	31-35
Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας (Α΄ Νηστειῶν).....	36
Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν στό Μητροπολιτικό Ναό Θεσσαλονίκης Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ.....	37-38
Ἡ διπλή ἐορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.....	39-40
Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Γ΄ Νηστειῶν.....	41
Βιβλιοπαρουσίαση «Ἰωάννης Καποδίστριας - ὁ Ἅγιος τῆς Πολιτικῆς».....	42
Ἡ Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κοντά στοὺς Νέους τῆς ἐπαρχίας.....	43
Γεγονότα - Εἰδήσεις.....	44-46

*Λόγος κατηχητήριος ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει
τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τῆς Α.Θ.Π. τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου*

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ
+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ
ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ,
ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΤΧΩΡΗΣΙΣ

Αδελφοί καὶ τέκνα ἀγαπητά ἐν Κυρίῳ,

«Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέωκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε, ἀναζωσάμενοι τόν καλόν τῆς νηστείας ἀγῶνα»¹, ἢ, καλύτερον, πάντοτε εὐρίσκεται ἀνοικτόν, ἀπό τότε πού ὁ Πανοικτίρμων Κύριος τῆς Δόξης ἠυδόκησε νά λάβῃ τήν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ἐκτοτε καλεῖ διά τῆς Ἐκκλησίας Του κάθε ἄνθρωπον νά συμμετάσχῃ εἰς τάς ἀπείρους δωρεάς τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἰδιαίτερος δέ κατὰ τήν εὐλογημένην ταύτην περίοδον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ ἄπειρος ἀγαθότης, ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ἀπό ἀγάπην καί μόνον ἐδημιούργησε τό ἀνθρώπινον γένος, διά νά καταστήσῃ τούς ἀνθρώπους, ὅσον εἶναι αὐτό δυνατόν εἰς τήν ἀνθρωπίνην φύσιν, κοινωνούς καί συμμετόχους τοῦ μεγαλείου τῆς θείας Δόξης Του. Αὐτός εἶναι ὁ ἀποκλειστικός σκοπός τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἐκάστην ἐποχήν. Πρός τήν πραγμάτωσιν δέ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ κατατείνει ὅλη ἡ ἁγία πνευματοφόρος παράδοσις τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, διδάσκουσα, διερμηνεύουσα καί προβάλλουσα ὅλον τό φάσμα τῆς πνευματικῆς ζωῆς καί τούς ποικίλους πνευματικούς ἀγῶνας, εἰς τούς ὁποίους ὀφείλει πάντοτε μέ γενναῖον φρόνημα νά προχωρῇ ὁ πιστός.

Κάθε Χριστιανός διά τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος λαμβάνει τήν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐάν ἀρχίσῃ κανεῖς μέ ὅλην του τήν διάθεσιν νά ἀγαπᾷ τόν Θεόν, τότε ἡ Χάρις δι' ἀνερμηνεύτου τρόπου μεταδίδει εἰς αὐτόν ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἀγαθῶν τῆς. Αὐτός, λοιπόν, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νά κρατήσῃ τήν ἐμπειρίαν αὐτῆς τῆς Χάριτος, προσπαθεῖ μέ πολλήν τήν χαράν νά παραμερίσῃ ἐκ τῆς ψυχῆς του τά παρερχόμενα ἀγαθά τοῦ παρόντος αἰῶνος καί νά καταστήσῃ κτῆμα του τόν κεκρυμμένον θησαυρόν τῆς ἀληθινῆς Ζωῆς. Ἐκ τοῦ βαθμοῦ δέ εἰς τόν ὁποῖον προκόπτει ἡ ψυχὴ εἰς τόν πνευματικόν ἀγῶνα, ἐμφανίζει ἀντιστοίχως τό θεῖον δῶρον τῆς Χάριτος, τήν κεκρυμμένην εἰς τά βάθη αὐτῆς χρηστότητα τοῦ Κυρίου, ἡ ὁποία καί γίνεται ἀπλανὴς ὁδηγός εἰς τό πολυποικίλον πνευματικόν ἀγώνισμα².

Αὐτός ὁ πνευματικός ἀγών εἶναι διαρκῆς διά κάθε πιστόν καί ὡς ἐκ τούτου χρειάζεται νά θέτῃ κανεῖς ἀρχήν κάθε ἡμέραν, κάθε στιγμήν. «Ἐφθασε καιρός, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ἀρχή, ἡ κατὰ δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἡ πρὸς Θεόν παρρησία»³. Ὡς μία διαρκῆς ἀρχὴ τῆς

1 Βλ. Ἀγ. Διαδόχου Φωτικῆς κεφ. οζ', Φιλοκαλία, ἔκδ. Παπαδημητρίου, Αθήναι 1957, τόμ. Α', σελ. 258.

2 Δοξαστικόν Αἶνων, Κυριακή Τυρινῆς

3 Τετάρτη Τυρινῆς, ἀπόστιχα Αἶνων

πνευματικῆς ἀναγεννήσεως καί ἀνακαινίσεως τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καί ἡ Ἁγία Τεσσαρακοστή. Διὰ τοῦτο καί ὁ ὕμνωδός τοῦ Τριωδίου μᾶς προσανατολίζει ὀρθῶς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς λέγων, ὅτι ἡ σωματικὴ νηστεία διὰ τῆς ἀποχῆς τῶν τροφῶν, ἐάν δέν ἀκολουθῇται ἐκ τῆς καθαρότητος τῆς προερχομένης ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν παθῶν, δέν γίνεται ἀφορμὴ πρὸς βίου διόρθωσιν καί ὡς ψευδὴς μισεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ⁴.

Ὅπως δὲ ποτε, τὸ νὰ δυνηθῇ ὁ ἄνθρωπος νὰ συγκεντρώσῃ τὸν νοῦν του εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ καί νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ ἐκ τοῦ ἐμπαθοῦς διασκορπισμοῦ του εἰς τὰ κτίσματα, ἀποτελεῖ ἔργον κοπιῶδες καί πολυχρόνιον, ὅμως ἀπαραίτητον καί καθοριστικόν διὰ τὴν πνευματικὴν του ὑπόστασιν καί τὴν ὅλην κοινωνικὴν του ζωὴν. Φαίνεται δὲ ἡ ὁδὸς τῆς ἀρετῆς εἰς αὐτούς, οἱ ὅποιοι τὴν ἀρχίζουν, σκληρὰ καί ὑπερβολικῶς δυσάρεστος, ὅχι ὅμως ἐπειδὴ εἶναι πράγματι τοιαύτη, ἀλλὰ διότι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἔχει ἐθισθῇ νὰ συναναστρέφεται μὲ τὴν εὐκολίαν τῶν ἡδονῶν. Εἰς αὐτούς δὲ οἱ ὅποιοι κατῴρθωσαν καί ὑπερέβησαν τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ ἀποδεικνύεται εὐχάριστος καί ἄνετος⁵.

Πολλοὶ κατὰ καιροὺς ἀγνοοῦντες τὸ μέγα μυστήριον τῆς εὐσεβείας, θεωροῦν τὴν Ὁρθόδοξον ἀσκητικὴν Παράδοσιν ὡς ἐπαχθὴ καί ὀδηγοῦσαν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν στέρησιν τῆς δημιουργικῆς φαντασίας, τῆς πρωτοτύπου πρωτοβουλίας, τῆς ἀπολαύσεως τῆς ζωῆς ἐν γένει καί τῆς ἐξ αὐτῆς προερχομένης χαρᾶς. Οὐδὲν τούτου ψευδέστερον. Ὅλα ὅσα ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, τὰ ἐδημιούργησε καλὰ λίαν καί μᾶς τὰ ἐδώρησε διὰ νὰ τὰ χαίρωμεθα καί νὰ τὰ ἀπολαμβάνωμεν καί νὰ γίνωνται ἀφορμὴ πρὸς διαρκὴ δοξολογίαν τοῦ Εὐεργέτου μας. Αἱ ἐντολαὶ δὲ τοῦ Θεοῦ μᾶς ὀδηγοῦν καί μᾶς περιγράφουν τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τῶν δωρεῶν Του, ὥστε, καί τὸ σῶμα μας καί ἡ φαντασία καί ὅλαι αἱ ψυχικαὶ μας δυνάμεις μεθ' ὧν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, νὰ ἀποβαίνουν κατ' ἀλήθειαν χαροποιοὶ καί εὐεργετικά διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀντιθέτως, ἡ ἐγωϊστικὴ, αὐτόνομος καί περιφρονητικὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἔθεσεν ὁ Δημιουργὸς εἰς τὰ πλάσματά Του χρῆσις των, πρὸς στιγμὴν ἱκανοποιεῖ τὸν παράλογον ἐγωϊσμόν τοῦ ἀνθρώπου, καταλήγει ὅμως εἰς ἀποτελέσματα τελείως διαφορετικὰ τῶν προσδοκιῶν του, ὀδηγοῦσα αὐτόν εἰς τὴν ἀπόγνωσιν, τὸ ἄγχος καί τὴν δυστυχίαν.

Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἀληθὴς Θεὸς καί ἀληθὴς ἄνθρωπος, ὁ ἀγνώστως γνωριζόμενος εἰς τούς ταπεινόφρονας καί δεκτικούς τῆς ἀκτίστου Χάριτός Του, ὁ Κύριος τῆς Δόξης καί Κύριος τῆς ἱστορίας, ὁ ἐτάζων καρδίας καί νεφρούς, ὁ διὰ τῆς θείας Αὐτοῦ Προνοίας συνέχων τὰ σύμπαντα ἀπὸ τὸ πλέον μικρὸν μόνιον τῆς δημιουργίας Του μέχρι τοῦ ἀσυλλήπτου εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν σύμπαντος κόσμου, εἶναι διαχρονικῶς ἡ Ὁδός, ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή. Ὅπως ἡ ἐνυπόστατος πηγὴ τῆς Ζωῆς δέν ἦτο δυνατόν νὰ κρατηθῇ ὑπὸ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ τὸν συνέτριψε καί ἀνεστήθη, ἔτσι δέν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἀνθρωπίνη ζωὴ, ἡ ὁποία νὰ ὀδηγῇ εἰς τὴν καταξίωσιν τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ ζωοποιόν Σῶμα τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ, τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν Του καί τὴν Ἀγιοπνευματικὴν τῆς Παράδοσιν. Καί, ἐν συνόψει, ὁ Κύριος μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἐνῶ ψευδεῖς αἱ ἐπίνοιαί τῶν ὑπερηφάνων ἀνθρώπων ἢ, ὡς προσφυῶς λέγει ὁ Ἅγιος Διάδοχος, «οὐδὲν πτωχότερον διανοίας ἐκτός Θεοῦ φιλοσοφούσης τὰ τοῦ Θεοῦ».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τὴν Ἁγίαν καί Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν προτρεπόμεθα πατρικῶς πάντας ὑμᾶς, ὅπως μὴ δειλιάσητε καί μὴ ὀκνήσητε νὰ προχωρήσητε εἰς τὸ σπουδαιότερον ἔργον τῆς ζωῆς ὑμῶν, εἰς τὸ τῆς πνευματικῆς ἐργασίας στάδιον, μετὰ ἀνδρείας καί δυνάμεως ὁλοψύχου, ὥστε νὰ καθαρίσητε ψυχὰς καί σώματα ἀπὸ παντός μολυσμοῦ καί ἐπιτύχητε τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἤδη παρέχεται ἀπὸ αὐτὴν τὴν παροῦσαν ζωὴν εἰς ὅσους εὐλικρινῶς καί ἐκ βάθους ψυχῆς τὴν ἐκζητοῦν.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καί τὸ ἄπειρον ἔλεος Αὐτοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

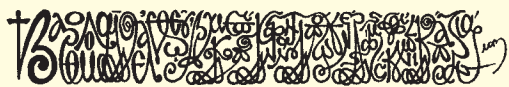
Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή ,βια'
+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

4 Ἀγ. Διαδόχου ὁ.π. κεφ.93

5 Ἰωάν. 14, 6.

Τά Μηνύματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. Βαρθολομαίου
καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου
γιά τήν Θεολογική - Ἀγιολογική Ἡμερίδα

«Ἡ Ἁγία Νεομάρτυς Κυράννα 260 ἔτη ἀπό τό μαρτύριό της»

Ἐρωτάτε Μητροπολίτα Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης, ὑπέριπτε καί ἔξαρχε Κεντρικῆς Μακεδονίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος κύριε Ἰωάννη, χάρις εἰς τήν ὑμετέρα Ἱερότητα καί εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Εἰς τῶν ὑπερόχων ὕμνων τῶν φαλλομένων ἐν τοῖς ἐγκαίνιοις τῶν Ἱερῶν Ναῶν λέγει «μαρτύρων Θεῖος χορός, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργω τοῦ Σωτῆρος τά ῥητά ἐπληρώσατε...» (Δοξαστικόν καταρτισμοῦ ἁγ. Λειψάνων). Ἐν τῇ φράσει ταύτῃ ἐκφράζεται περιεκτικῶς ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῶν Ἁγίων μαρτύρων. Ζηλωταί τῶν πάλα μαρτύρων ὑπῆρξαν οἱ Ἅγιοι Νεομάρτυρες, οἵτινες ἐν στερεῇ ὁμολογίᾳ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πολυδύνοις βασάνοις καί θανάτῳ μαρτυρικῶς ἐν καιροῖς δυσχεμεροῦς τοῦ Γένους, ἐπότισαν διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν τό δένδρον τῆς Ἐκκλησίας, ἀπέδειξαν τήν ὥσαν καί σωστικὴν συνέχειαν αὐτῆς καί ἐστερέωσαν τήν πίστιν τοῦ δοκιμαζομένου χριστεπωνύμου πληρώματος. Διὰ τοῦτο καὶ πάνυ ἠγαπήθησαν καί ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ ἤρξατο ἡ τιμὴ αὐτῶν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς τελειώσεως αὐτῶν. Ὅτε δὲ ἐπέτρεψαν αἱ συνθήκαι, ἀνηγέρθησαν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν περιλαμπροὶ ναοί, συνετάχθησαν διὰ τὴν μνήμην αὐτῶν πλείσται ἀκολουθίαι καί τιμῶνται λαμπρῶς εἰς τοὺς τόπους τῆς καταγωγῆς ἢ τῆς ἀθλήσεως αὐτῶν.

Εἰς τὸν πολυῶλον χορὸν τῶν Νεομαρτύρων ἀνήκει καί ἡ Κυράννα ἡ κυρίωνμος καὶ πάγκαλος τοῦ Χριστοῦ νύμφη, ἡ ἀδελανδρῶς τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα καὶ ἄχρι τέλους ποικίλους αἰκισμοὺς ὑπομείνας, ὡς μαρτυρεῖ ὁ συγγραψὰς τὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτῆς Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης. Ἡ ἀθληφόρος γενναίῳ φρονήματι ἀγωνισθεῖσα, τιμήσασα ἐν Χριστῷ καί τὴν τῆς γυναικὸς φύσιν, δίδασκει πῶς δύναται τις νὰ καταστῇ κύριος τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ τῶν παθῶν, ἐν τῇ προσπάθειᾳ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀρετῶν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως ἐν ἀκλίνῃ λογικῶν, ἐν ἀνδρείᾳ ἐνώπιον βασάνων καί θανάτου. Ταῦτα

εὐστόχως καί ὁ συναξαριστὴς ἐν στίχοις τονίζει λέγων «Κυράννα παθῶν καὶ βασάνων κυρία, φανεῖς ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κυρίων».

Ἡ Ὅσσα ὡς γενέθλιος γῆ τῆς Ἀγίας δικαίως σεμνύνεται, ἀλλὰ καί ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης ὡσαύτως δικαίως ἐγκουχάται ὡς ἔχουσα ἐν τῷ ἀγιολογίῳ αὐτῆς τοιοῦτον μαρτυρικὸν θησαυρόν. Πάσαι αἱ προγραμματισθεῖσαι ἐκδηλώσεις, λατρευτικαί, ἐπιστημονικαί καί ἄλλαι ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διακοσίων καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς μαρτυρικῆς τελειώσεως τῆς Ἀγίας, ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν φιλαγίων αἰσθημάτων καί πολλῆς εὐλαβείας πρὸς τὴν ἱεράν μνήμην αὐτῆς, τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος, τοῦ εὐαγοῦς κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς ποιμανίου τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας αὐτῆς.

Συγχαίροντες, ὅθεν, τῇ λίαν ἡμῖν ἀγαπητῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι, τῇ πολυτρόπως ἐκφραζούσῃ τὴν πρὸς τὸν πανίερὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀγάπην καί ἀφοσίωσιν αὐτῆς, εὐλογοῦντες δὲ Πατριαρχικῶς πάντας, ὁλοθύμως εὐχόμεθα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀγιολογικῆς ἡμερίδος, διὰ τὴν καρποφορίαν τοῦ κέντρου νεότητος εἰς ὃ καὶ ἐδόθη τό τῆς Νεομάρτυρος ὄνομα, ὡς καί διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς φερωνύμου αἰθούσης, ἵνα καί διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ποιμαντικῆς μερίμνης καταρτίζονται ψυχαί.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καί τό ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος εἴψαν μεθ' ὑμῶν.

β' Φεβρουαρίου ἰδ'

Ἡμεῖς ὁ ἀδελφὸς Σεβασμιώτατος Ἱερομόναχος Ἰωάννης, ἀδελφὸς ἡμεῖς ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννης, ἀδελφὸς ἡμεῖς ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννης.

Μ Η Ν Υ Μ Α

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

πρὸς τὴν θεολογικὴ - ἀγιολογικὴ Ἡμερίδα τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης,
ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 260 χρόνων (1751-2011) ἀπὸ τό
μαρτύριό τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Κυράννης
(Ὅσσα, 28 Φεβρουαρίου 2011)

Τὴν εὐφρόσυνην αὐτὴ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμην τῆς Ἀγίας Παρθενομάρτυρος Κυράννης, συνεορτάζουμε καί συμπανηγυρίζουμε μαζί σας καί μέ τοὺς συλλειτουργοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, οἱ λατρευτικὲς συναξεῖς καί τὴν λαμπρὴ αὐτῇ Ἡμερίδα, ὡς ταπεινοὶ νοεροὶ προσκυνητὲς στὴν ἁγιασμένη Ὅσσα, γενέτειρα καί τόπος τῆς ἀθλήσεως καί τοῦ μαρτυρίου τῆς πάνσεμνης ἐκείνης Νύμφης τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ Νεομάρτυρες ὑπῆρξαν οἱ πολυέδρου φωταυγεῖς ἀδάμαντες, ψυχὴ καὶ σώματι, πού κατακόσμησαν τὴν δράση τῆς Ἐκκλησίας μας στοὺς ὑστεροὺς χρόνους, ἀνακαινίζοντας πανθαυμαστός τὴν ὁδὸ τοῦ μαρτυρίου, στερεώνοντας τὴν πίστιν καί καλλιεργώντας γεωργίαν Κυρίου καί ἀνθοφορώντας στὴν ἔρημο τῶν χρόνων τῆς Ὀθωμανοκρατίας.

Ἡ θεία θέληση εὐδόκησε νὰ ἀνθήσει μέ τὴν ἰδία λαμπρότητα τὸ κάλλος καί ἡ σωφροσύνη καί στήν περίπτωσιν τῆς πάγκαλης καί ἀκόμα κοσμιότερης σὲ ἀρετὲς Ἀγίας Κυράννης, ἡ ὁποία, ὑπέρμαχος τῆς εὐσέβειας καὶ ὀπλισμένη μέ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἐξήλθε «ὡς ἀπὸ πατιτοῦ ληνοῦ» ἐπὶ τό μαρτύριον. Στὸ θαῦμα πού συνόδευσε τὴν θεο-

βράβευτη ἀριστεία τῆς ἐν Κυρίῳ, ἀτενίζουμε τὴν πάλλευκην μορφή τῆς Ἀγίας ἐπιθυμώντας ὅλοι νὰ μετάρχουμε αὐτῆς τῆς λαμπρότητας, λαμβάνοντας τὴν χάριν καί τὴν εὐλογία μέ τίς ὁποῖες θεμελιώθηκε ἡ διαδοχὴ τῶν ἁγίων μαρτύρων στὴν πορεία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐχοντας στὴ μνήμη μας τοὺς θαλεροὺς καρπούς τῆς ἐμπνευσμένης καί δημιουργικῆς ποιμαντορίας του, τοὺς ὁποῖους μᾶς δόθηκε ἡ ἀγαθὴ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσουμε κατὰ τὴν τελευταία μας ἐπίσκεψιν, συγχαίρουμε τὸν ἀγαπητὸ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννη γιὰ τὴν ἀξιεπαινή μερίμνα στὴ διοργάνωση αὐτῆς τῆς Ἡμερίδας καί τῶν ἐκδηλώσεων στὴν ἱερὴ μνήμην τῆς Ἀγίας πολιούχου καί προστάτιδος τῆς Ὀσσας, καί εὐχόμεστε πλοῦσιο τὸν φωτισμὸ καί δαψιλὴ τὴν εὐλογία τῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου μας πρὸς ὅλους τοὺς ἐκλεκτοὺς συνέδρους καί συμμετέχοντες.

Μὲ αὐτὲς τίς σκέψεις προσευχόμεστε ἡ Ἁγία Νεομάρτυς Κυράννα νὰ σκέπει καί νὰ φωτίζει ὅλους τοὺς κατοικοῦντες καί συνελθόντες στὴν εὐλογημένη αὐτὴ περιοχὴ τῆς Μακεδονίας μας, καί ὡς ἀκατάβλητη καταφυγὴ νὰ διακρατεῖ ὅλους ὅσους ἐπιζητοῦν τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποία ἡ πίστις στὸν Χριστό, γιὰ τὴν ὁποία ἐκείνη μαρτύρησε, χαρίζει στοὺς ἀνθρώπους.

Ἡμεῖς ὁ ἀδελφὸς Σεβασμιώτατος Ἱερομόναχος Ἰωάννης, ἀδελφὸς ἡμεῖς ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννης, ἀδελφὸς ἡμεῖς ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννης.

ΑΝΑΒΑΣΕΩΝ ΘΕΙΩΝ ΧΕΙΡΑΓΩΓΙΑ

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος
(30 Μαρτίου)

Ἀρχιμ. Νικοδήμου Σκρέττα

Ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου πάνω στὴ γῆ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξεικονιστεῖ μὲ καλύτερο τρόπο ἀπὸ τὸ νὰ παρομοιάζεται μὲ κοπιαστικὸ ἀνηφορικὸ δρόμο. Διέλευση διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ὕδατος τῶν οἰκειῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὀθνεῶν κακιῶν, τῶν «ἔσωθεν φόβων», ἀλλὰ καὶ τῶν «ἔξωθεν μαχῶν». Ὁδὸς καὶ κλίμαξ ἔμπονης παιδαγωγίας θλίψεων, ἀδικιῶν, διωγμῶν, πειρασμῶν, κόπων καὶ πόνων, θεληματικῶν καὶ ἀθελήτων.

Ὅλα αὐτά, λίγο - πολὺ γνωστά, ἀποτελοῦν τὸ κοινὸ τοῦ βίου προσμέτρημα γιὰ ὅλους γενικὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου τούτου. Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅμως τοῦ Θεοῦ, σταυρικός δρόμος ἀγιασμοῦ δὲν εἶναι ἡ ἀπλὴ ἐπέλευση τῆς θλίψεως τῶν πειρασμῶν, ἀλλὰ ἡ ἀγόγγιστη ἐξ ἀγάπης Χριστοῦ ἄρση τῆς καὶ ἡ ἐν ὑπομονῇ καρποφορία τῆς.

Τοῦτο τὸν δρόμο διάβηκαν ὑπομένοντες καὶ καρποφοροῦντες ὅλοι οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, τὰ κοινὰ ταμεῖα τοῦ ὑπὲρ νοῦν θησαυρισμοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐξαιρέτως ὅμως οἱ ὅσοι πατέρες τῶν ἐρήμων, τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ τὰ δροσιζόμενα ἀπὸ τὴ δρόσο τοῦ πνεύματος, οἱ ὅποιοι ἔλαβαν καὶ τὴ δωρεὰ τῆς διακρίσεως νὰ μποροῦν νὰ ξενοδοχοῦν καὶ νὰ ἀναπαύουν τοὺς ἀγωνιστὲς τῶν θείων ἀναβάσεων ἀπὸ τὸ καῦμα τῆς κοσμικῆς ἡμέρας.

Υπέρτιμος ἀνάμεσα στοὺς νηπτικούς ὁσίους τῆς ἀσκητικῆς Ὁρθοδοξίας στέκεται καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, ὡς ἐμπειρικὴ χειραγωγία στὸν κοπιαστικὸ δρόμο τῶν θείων ἀναβάσεων πρὸς τὴν εἰς τέλος ἀναψυχὴ τῆς χαρισματικῆς ἀπαθείας καὶ θεώσεως.

Νέος ἀνδρεῖος καὶ μαρτυρικός προσφέρει «ἐαυτὸν τῷ Θεῷ θῦμα ἱερώτατον». Ἀνέρχεται στὸ ὄρος Σινᾶ μὲ φρόνημα ἡρωικό, γιὰ νὰ ἀγωνισθεῖ ἐπὶ μία εἰκοσαετία περίπου στὰ ἀθλητικὰ σκάμματα τῆς ἀποταγῆς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος, τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς ἐκκοπῆς τοῦ θελήματος, τῆς διηνεκοῦς βίας τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀνελλειποῦς φυλακῆς τῶν αἰσθήσεων. «Ἀσκητικῶς προγυμνασθεῖς ἐν τῷ ὄρει», κατέφυγε στὴν ἐσωτέρα ἐρημο τοῦ Σινᾶ, στὸν τερπνὸ παράδεισο τῆς ἡσυχαστικῆς του καταπαύσεως καὶ τοῦ θεωτικοῦ σαββατισμοῦ του. Πενήντα χρόνια ἀγώνων, παλαισμάτων, ὑπὲρ φύσιν βίας, πειρασμῶν καὶ κόπων. Ἀλλὰ καὶ πενήντα

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς κλίμακος.
Τοιχογραφία ἀπὸ τὸ παρεκκλήσι τῆς Ἁγίας Ζώνης
στὴν Ἱερά Μεγίστη Μοῆ Βατοπαίδου

χρόνια βιωμάτων, ἐμπειριῶν, ἐλλάμψεων, ἀποκαλύψεων θεϊκῶν, χαρμολυπικῶν βιωμάτων, καθαρτικῶν δακρύων, χαροποιοῦ πένθους τελειωτικῆς χαρισματικῆς θείας ἀγάπης. «Καθαίρομενος τὴν ψυχὴν ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς» καὶ «παννύχοις στάσεσιν τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος ἀνεπερώθη πρὸς τὴν ἀγάπην Τούτου καὶ ὠραιότητα». Ἐβδελύχθη τὸ ἄστατο τῆς κοσμικῆς συγχύσεως καὶ ἐπτέρωσε τὸν καθαρὸν του νοῦ πρὸς τὸν Θεὸ διὰ τῆς πίστεως, τῆς νηστείας, τῆς προσευχῆς, τῆς ἀγρυπνίας, τῆς ἀσκήσεως, τῆς σταυρικῆς ἀγάπης, τῆς μαρτυρικῆς ἀγωνιστικῆς ἐνστάσεως καὶ τοῦ «ἀνεικάστου θεοῦ ἔρωτος».

Ἀνέβηκε τὴν «Κλίμακα» τῶν θείων ἀναβάσεων, ἀπὸ τὰ πρῶτα νηπιακὰ θερμὰ δάκρυα τῆς μετανοίας, μέχρι τὴν τελειότητα τῆς ἀπαθοῦς χαρισματικῆς ἀγάπης. Ἔτσι, ὅχι ἐκ θελήματος μόνον, ἐξ ἀγκινοίας καὶ κοσμικῆς ἐπιτηδεϊότητος, ἀλλ' ἐκ προσταγῆς Θεοῦ κατέ -

γραψε βήμα πρὸς βήμα τὰ παλαίσματα τῶν ἀγωνιστῶν στὶς θεῖες ἀναβάσεις τῆς «Κλίμακος» τῶν ἀρετῶν. Ὁδηγητικὴ χειραγωγία μυσταγωγούμενης θείας ἐμπειρίας. Δάσκαλος ταπεινῶν λόγων, ποὺ κατέχουν δύναμη πυρός. Ὑποφήτης ἀσκητικῶν παραγγελμάτων χαρισματικοῦ βιώματος, ποὺ συντρίβουν χωρὶς κραυγές καὶ φανατισμούς τις λογοπλοκίες τῶν ποικίλων ὀρθολογισμῶν τῆς ψυχρῆς νοησιαρχίας καὶ ὑπερβαίνουν, ὡς γλώσσες Πεντηκοστῆς, τὸν κάλαμο τῶν ὀξυγραφότερων γραμματέων τοῦ κοσμικοῦ στερεώματος.

Ταπεινὰ καὶ σταθερά, «μαθὼν ἀφ' ὧν ἔπαθε», μᾶς διδάσκει καὶ μᾶς χειραγωγεῖ στὸ δρόμο τῆς ἐν Χριστῷ ἀνδρώσεως, ὅλους ἐμᾶς τοὺς ἐπιγινόμενους ἐν Χριστῷ ἀδελφούς του καὶ τέκνα του. Αὐτὸς ἔχει πλέον ἐκ Θεοῦ τὴ Χάρη νὰ μᾶς στηρίζει στὴν ἀπαρχὴ τῶν ἀρετῶν μας, ἠδύνοντας τὸν κόπο στὸ πρῶτο σκαλὶ τῆς «Κλίμακος» του καὶ καλώντας στὴ σωστικὴ ἐγρήγορη τῆς ἀποταγῆς τοῦ κοσμικοῦ καὶ δαιμονικοῦ φρονήματος τὴν πονηρὴ νησταλέα μακαριότητα τῆς ἐμπαθείας μας.

Καὶ ἀναβαίνει μαζί μας ὁ ἅγιος διδάσκαλός μας στοὺς ἀναβαθμούς τῆς ἀπροσπαθείας, ὡς φαρμάκου θεραπευτικοῦ τῆς ἀγχώδους κοσμικῆς προσπαθείας· τῆς ξενιτείας, ὡς διαρραγῆς τῶν ἀλυσίδων τῆς ὑλομανικῆς ἐγκοσμιότητας· τῆς ὑπακοῆς, ὡς συντριβῆς τοῦ ὑπερηφάνου λογισμοῦ καὶ τοῦ νεκρωτικοῦ δικαϊώματος· τῆς μετανοίας, ὡς μοναδικῆς ὁδοῦ ἀναστάσεως· τῆς μνήμης τοῦ θανάτου, ὡς ἀληθοῦς σπουδῆς στὴ ζωὴ τοῦ χαροποιοῦ πένθους, ὡς κατανυκτικῆς πνευματικῆς ἄρσεως τῶν συναισθηματικῶν φορτισμῶν καὶ ἀπολυτοποιήσεων τῆς χαρᾶς καὶ τῆς θλίψεως· τῆς ἀοργησίας, ὡς ἀντιδότου ἰλαροῦ τῆς πολυπλόκαμης ἐμπάθειας καὶ τοῦ ψυχοκτόνου φθόνου.

Καὶ μᾶς ἐπισημαίνει τις δαιμονικὲς παγίδες καὶ τοὺς βρωμεροὺς καὶ σκοτεινοὺς λάκκους τῆς μνησικακίας, τῆς καταλαλιάς, τῆς πολυλογίας, ποὺ συντρίβει τοὺς θησαυροὺς τῆς σιωπῆς, τοῦ ψεύδους, ποὺ διαλύει τὴ γνησιότητα τοῦ ἡθους τῆς ὑπαρξῆς, τῆς ἀκηδίας, ποὺ νεκρώνει τὰ νεῦρα τῆς ψυχῆς, τῆς γαστριμαργίας, ποὺ εἶναι μάνα τῆς πορνείας καὶ φθορὰ τῆς ἀγνείας.

Καὶ μᾶς περιγράφει μὲ τὰ μελανότερα χρώματα τὴν ἐκλεπτυσμένη εἰδωλολατρία τῆς φιλαργυρίας, γιὰ νὰ μᾶς προφυλάξει ἀπὸ τις δαιμονικὲς νεκρώσεις τῆς ἀμέλειας καὶ τῆς ἀναισθησίας. Μᾶς προγυμνάζει μὲ τὴ σὺμφρονα χρῆση τοῦ ὕπνου καὶ τὴν ἀδιάλειπτη χάρη τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἀγρυπνίας, γιὰ νὰ μποροῦμε

*Ἡ παράσταση τῆς Κλίμακος,
Ἐμμαρ. Τζάρε 1663. Ἱ.Ν. Ἀγ. Γεωργίου, Βερετίας*

νὰ κατανικοῦμε στὴν ἄνοδο τῶν πνευματικῶν ἀγωνισμάτων τῇ δειλίᾳ καὶ τὸ φόβο τῆς ἐγωτικῆς ἀνασφάλειας, ἀλλὰ καὶ τὸ πολυκέφαλο τέρας τῆς κενοδοξίας, τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῶν λογισμῶν τῆς βλασφημίας.

Μέσα ἀπὸ τοὺς Χριστομίμητους δρόμους τῆς πραότητος, τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης, μᾶς ὁδηγεῖ ὡς ἐπιστήμων ἐμπειρικός τοῦ οὐρανοῦ στὶς φωτιστικὲς καὶ θεωτικὲς ἀναβάσεις τῆς μεγίστης τῶν ἀρετῶν διακρίσεως, ἡ ὁποία τρεφόμενη ἀπὸ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν προσευχὴ θὰ ὁδηγήσει τὸν ἀγωνιστὴ τῆς ἄκρας σταυρικῆς βίας στὴν κατάπαυση καὶ τὸν σαββατισμὸ τῆς ἀπαθείας, ἀλλὰ καὶ στὴν τελείωση, τὴν ὁλοκληρία καὶ τὴ θεοείδεια τῆς ἀγάπης.

Καὶ κράζει καὶ διεγείρει καὶ αἶρει τὴ χαμαιζηλία μας ἐπὶ ἀναβάσεις ὑψηλὰς καὶ σωστικὰς μὲ λόγους πολεμικῆς πνευματικῆς ἐγερσιμότητας: **«Επιβῶμεν καὶ ἡμεῖς προθύμως καὶ πιστῶς, παρακαλῶ, τῆς νοερᾶς καὶ οὐρανοδρόμου ταύτης ἀνόδου· ἥς ἀρχὴ μὲν ἡ τῶν γηϊνῶν ἀποταγή, τέλος δὲ ὁ τῆς ἀγάπης Θεός».** **«Ἀναβαίνετε, ἀναβαίνετε, ἀδελφοί, ἀναβάσεις προθύμως ἐν καρδίᾳ διατιθέμενοι».**

Ναί, ἀδελφοί! Μήπως τὴν ἔσχατη ὥρα ἀναστραφεῖ ὁ κατήφορος τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Προσευχή - Έπικοινωνία με τόν Θεό

Πρωτ. Ἀναστασίον Παρούτση
Γεν. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἱερῆς Μητροπόλεως
Λαγκαδά, Αἰτῆς καί Ρετιτύρης

Μέ τή λέξη προσευχή ἐννοοῦμε τήν ἐπικοινωνία, τή συνομιλία μέ τό Θεό καί Πατέρα μας, ἐννοοῦμε τό διάλογο πού ἀρχίζει κάθε πιστός μέ τό Θεό. Ὁ ἄνθρωπος καταφεύγει στό Θεό του, ἐπειδή νιώθει τήν ἀνάγκη τῆς θείας βοήθειας καί ἐνίσχυσής του στίς δύσκολες ἀλλά καί στίς χαρούμενες στιγμές τῆς ζωῆς του. Δοξάζει, εὐχαριστεῖ καί παρακαλεῖ, προσεύχεται δηλαδή.

Ἡ προσευχή εἶναι ἡ συναναστροφή τοῦ νοῦ μέ τό Θεό. Ἀνεβάζει τό νοῦ τοῦ ἀνθρώπου στό Θεό καί γίνεται ὁ προσευχόμενος συνόμιλος τοῦ Κυρίου. Αὐτό τό ἔργο τῆς προσευχῆς εἶναι προνόμιο μόνον τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ προσευχή εἶναι ἀναγκαῖο ἔργο γιά τόν ἄνθρωπο. Ἐπειδή ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι δημιουργημένη κατ' εἰκόνα Θεοῦ, ἔχει φυσική σχέση μέ τό Θεό, ὅπως τό παιδί μέ τόν πατέρα του. Γι' αὐτό νιώθει τήν ἀνάγκη νά ἐπικοινωνεῖ μέ τό Δημιουργό της, τόν φυσικό της πατέρα. Μιά τέτοια συνάντηση ἐξασφαλίζει σιγουριά, ἀσφάλεια ὅπως ἀκριβῶς νιώθει τό μικρό παιδί κοντά στούς φυσικούς του γονεῖς. Ἄν στερηθεῖ ἡ ψυχή τή συνάντηση αὐτή, δέ μπορεῖ νά ἀναπτυχθεῖ καί νά φτάσει στόν φυσικό της προορισμό. Ἐνῶ ἄν ὑπάρξει αὐτή ἡ ἐπικοινωνία μέ τόν Κύριό της, διά τῆς προσευχῆς, τρέφεται πνευματικά καί ἀναπτύσσεται φυσιολογικά καί εἰρηνεῦει καί πετυχαίνει τόν προορισμό της.

Ἡ προσευχή εἶναι ἀναγκαῖα, γιατί εἶναι ὁ ὁδηγός τοῦ ἀνθρώπου κοντά στό Θεό. Μέ τήν προσευχή συγκεντρώνεται κοντά στό Θεό ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου, πού ἔχει διασκορπιστεῖ ἀπό τήν ἁμαρτία καί καθαρίζεται. Εἶναι ἀναγκαῖο τό ἔργο τῆς προσευχῆς, γιατί καθημερινά ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀντιμέτωπος μ' ἓνα ἀκήρυκτο πόλεμο μέ τούς δαίμονες, πού τοῦ παρεμβάλλουν στή ζωή του πειρασμούς, θλίψεις, δοκιμασίες καί στενοχώριες. Καί αὐτήν ἀκόμα τήν προσευχή προσπαθοῦν νά τήν ἐμποδίσουν. Ἡ προσευχή σάν ἄλλη βακτηρία, στήριγμα, στηρίζει τόν ἄνθρωπο καί παίρνει δυνάμεις καί ὅπλα γιά νά ἀνταπεξέλθει στίς ἐπιθέσεις τῶν δαιμόνων. Κυρίως φωτίζεται μέ τή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί διακρίνει τίς μεθοδεῖες καί τίς παγίδες τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ἡ προσευχή ἐξυψώνει πολύ τόν ἄνθρωπο, γιατί μιμεῖται τούς ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι βρίσκονται συνεχῶς σέ ἐπικοινωνία μέ τό Θεό. Εἶναι καί με-

γάλο στήριγμα στόν δοκιμαζόμενο ἄνθρωπο καί τόν προφυλάσσει ἀπό τήν ἀπόγνωση καί τήν ἀπελπισία. Ἡ προσευχή ἔχει ρίζα τήν πίστη καί ἄνθος τήν ἐλπίδα, γι' αὐτό ἐλευθερώνει τόν ἄνθρωπο ἀπό τό ἄγχος καί τήν ἀγωνία πού μαστιάζει σήμερα τόν κόσμο. Μέ τήν προσευχή ξεχωρίζει ὁ πιστός ἀπό τόν ἄπιστο. Γιατί πῶς θά προσευχηθεῖ κάποιος πού δέν πιστεύει;

Ἡ προσευχή εἶναι ἡ κορωνίδα ὅλων τῶν ἀγαθῶν. Εἶναι δυνατό ὄπλο στά χέρια τοῦ χριστιανοῦ γιατί, κατά τόν Ἱερό Χρυσόστομο, εἶναι **«τῶν πιστῶν ὀχύρωμα, ὄπλο ἀκαταμάχητο, ὥστε νά ἔχει δαμάσει τή φωτιά, νά νικήσει τό θυμό τῶν λιονταριῶν, νά σταματήσει πολέμους καί νά διώξει δαίμονες»**.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης γράφει: **«Εἶναι ἀνάγκη νά προσευχόμεστε, γιατί ἡ καρδιά μας πεθαίνει πνευματικά μέ τήν ἁμαρτία καί μόνον ἡ προσευχή πού συνοδεύεται μέ δάκρυα τήν ἀναζωογονεῖ καί τήν κάνει νά ἀναπνεύει πάλιν. Ἄν δέν προσευχόμεστε κάθε μέρα θερμά, εὐκολα καί γρήγορα θά πεθάνουμε πνευματικά»**.

Ἡ προσευχή εἶναι ἀναγκαιότατη κατά τόν καιρό τῶν θλίψεων στόν ἀνθρώπινο βίο. Ποῦ θά καταφύγει γιά παρηγοριά καί στήριγμα ὁ δοκιμαζόμενος ἄνθρωπος; Μήπως στούς ἀνθρώπους; Ἀλλά αὐτοί πολύ λίγα μποροῦν νά προσφέρουν, Μήπως στά πλούτη; Καί αὐτά δέν μποροῦν νά προσφέρουν παρηγοριά. Ἐπομένως μόνο μέ τήν προσευχή μας πρὸς τόν **«δυνάμενον σώζειν»**, Αὐτόν πού μπορεῖ νά σώζει, θά βροῦμε σίγουρα αὐτό πού ζητοῦμε. Ἡ ἐμπειρία τοῦ Προφήτη Ἀνακτα Δανὶδ μᾶς τό ἐπιβεβαιώνει: **«Κατά τήν ὥρα τῶν θλίψεών μου φώναξα πρὸς τόν Κύριο καί μέ ἄκουσε»** (Ψαλ. 119, 1). Καί ὁ Απόστολος Ἰάκωβος προτρέπει: **«Ὑποφέρει κάποιος μεταξύ σας, ἅς προσεύχεται»** (Ἰακ. 5, 13).

Μέσα ἀπό τήν προσευχή ὁ πιστός ἀποκτᾷ ἀγαθά, ὅπως τό φωτισμό τῆς ψυχῆς, τίς ἀρετές, τὰ χάρισματά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καί κάθε χαρά καί εὐλογία. Ἀκόμα καί θαυματουργίες γίνονται μέ τή σωστή καί θερμή προσευχή, καί ἄλλα δῶρα τοῦ Θεοῦ, πού δέ μπορεῖ νά τά βρεῖ πουθενά ἄλλοῦ. Καί ἓνα ἄλλο σοβαρό εὐεργέτημα εἶναι ὅτι μέ τήν προσευχή δίνουμε στόν ἀεικίνητο νοῦ μας σωστή ἀπασχόληση γιά νά μὴν παρασύρεται ἀπό τήν ἁμαρτία.

Πορεία Μετανοίας

Πρωτ. Ἀναστασίου Παρούτση
Γερ. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Λαγκαδᾶ, Ἀττικῆς καὶ Περγῆς

Μέσα στὸν ἐτήσιο ἑορταστικὸ κύκλο, ξεχωριστὴ θέση κατέχει ὁ κύκλος τῶν κινητῶν ἑορτῶν, πού κέντρο καὶ σκοπὸς τους εἶναι τὸ Πάσχα. Τὸ διαρκές πέρασμα καὶ ἡ εἰσοδὸς μας στὴν «καινὴ ζωὴ τῆς Βασιλείας». Γιὰ νὰ βιωθεῖ ὁμως μὲ ἐσωτερικότητα αὐτὴ ἡ «**ἐορτὴ τῶν ἐορτῶν**», εἶναι ἀπαραίτητη καὶ ἡ κατάλληλη προετοιμασία. Αὐτὴν τὴν προετοιμασία ἐρχεται νὰ μᾶς τὴ διασφαλίσει ἡ εὐλογημένη αὐτὴ περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἡ κατανυκτικὴ αὐτὴ περίοδος ἀποτελεῖ γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς μοναδικὴ εὐκαιρία καὶ δυνατότητα γιὰ πορεία μετανοίας.

Τὴν πνευματικὴ πορεία μας τὴν χαρακτηρίζει ἡ μετάνοια, πού πρέπει νὰ εἶναι συνεχής. Καὶ μετανῶ σημαίνει ἀλλάζω, ἀλλάζω ὁλοκληρωτικὰ τὴ ζωὴ μου, ἀρνοῦμαι, μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, τὴν ἁμαρτία, ἀλλάζω νοοτροπίες, νιώθω μὲ ὅλη μου τὴν ὑπαρξή, ὅτι ὁ δρόμος πού ἀκολουθῶ δὲν πάει πουθενὰ καὶ ψάχνω πλέον καινούριο δρόμο, τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Εἰδικότερα δὲ τώρα, μέσα στὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἔχουμε ἀνάγκη ὅλοι ἀπὸ ἐντονότερη ἄσκηση μετανοίας. Καλοῦμαστε τώρα νὰ καθαρίσουμε τὴν ὑπαρξή μας ἀπὸ κάθε «**μολυσμὸν σαρκὸς καὶ πνεύματος**». Καλοῦμαστε νὰ διαφοροποιηθοῦμε ἀπὸ τίς ἁμαρτωλές ἐπιλογές μας, πού εἶναι πάμπολλες. Καλοῦμαστε νὰ ἀνασυγκροτηθοῦμε καὶ νὰ ἀναγεννηθοῦμε μὲ συντονισμένο πνευματικὸ ἀγώνα, ὥστε νὰ βροῦν θέση μέσα στὴν καρδιά μας, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνεξικακία, ἡ εὐσπλαχνία, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ ὑπομονή, ἡ συγχωρητικότητα καὶ τέλος ἡ προσευχή. Αὐτὰ τὰ κατορθώματα συνιστοῦν τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ πορεία τοῦ πιστοῦ.

Τὸ ζητούμενο λοιπὸν εἰδικὰ τὴν περίοδο αὐτὴ εἶναι ἡ «**ἀλλαγὴ**». Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ καθενὸς μας ἀπὸ τὰ πάθη του. Εἶναι ἡ μετάνοια. Καὶ μετάνοια στὴ συνειδηση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἥρωικὴ ἀπόφαση ἐπιστροφῆς στὴν περιοχὴ τῆς χάριτος, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποσπᾶται ὁ πιστός, ὅταν ἀκολουθεῖ «**τὸ ἴδιον θέλημα**». Εἶναι ἡ πράξη πού μαρτυρεῖ τὴν ἀλλαγὴ πορείας καὶ δηλώνει τὴν ἐπιστροφή στὴν «**παραδείσια σχέση**». Εἶναι τὸ «**γινῶθι σ' αὐτόν**». Καὶ ἡ γνώση τοῦ ἑαυτοῦ μας συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴ γνώση τοῦ Θεοῦ. «**Οἱ βουλόμενοι**» τὴν πνευματικὴ πορεία «**εἰσέλθετε**». «**Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετάνοιας**».

Τὸ πρῶτο, λοιπὸν, πού πρέπει νὰ προσέξουμε καὶ σήμερα καὶ αὐριο καὶ ὅλες τίς ἡμέρες, ἰδιαίτερα αὐτὴν τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἶναι νὰ εἴμαστε τίμιοι μὲ τὸν Θεό. Ν' ἀφήσουμε κατὰ μέρος τίς ὑποκρισίες μας, ν' ἀφήσουμε κατὰ μέρος τίς δικαιολογίες μας, ν' ἀφήσουμε κατὰ μέρος ὅλα αὐτὰ τὰ δὲν γίνεται, δὲν μπορῶ, ὅτι εἶναι ἀλλιῶς τώρα τὰ πράγματα. Τίποτε. Αὐτὰ ὅλα εἶναι δικαιο-

λογίες. Αὐτὰ ὅλα εἶναι καμώματα. Αὐτὰ ὅλα εἶναι ἀνθρώπινες πονηριές. Ὁ Θεὸς θέλει τίμιο ἄνθρωπο. Δὲν μπορεῖς; Ὅσο μπορεῖς.

Νὰ βάλουμε κάτω τὸν ἑαυτό μας καὶ νὰ σταθοῦμε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὅτι κι ἂν εἴμαστε, ἐφόσον ζοῦμε καὶ εἶναι ἀνοικτὰ τὰ μάτια μας καὶ ἔχουμε μιὰ ἐπαφή, μιὰ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεό καὶ μπορούμε νὰ πούμε ἕνα «**Κύριε ἔλεησον**», ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ θὰ μᾶς κάνει ἁγίους. Ἐκεῖνο πού ἐμποδίζει τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνο πού πειράζει εἶναι τὰ καμώματα τὰ ἀνθρώπινα, οἱ δικαιολογίες, οἱ προφάσεις καὶ ὅλες αὐτές οἱ κουτοπονηριές.

Στοὺς καιροὺς μας βλέπουμε νὰ βρίσκεται σὲ μιὰ ἔξαρση τὸ φαινόμενο νὰ τρέχουν οἱ ἄνθρωποι στοὺς ψυχολόγους, γιὰ νὰ βοηθηθοῦν. Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία μας μὲ τὸ ἰδιαίτερο χάρισμα τοῦ πνευματικοῦ, μὲ τὴν ἰδιαίτερη χάρη τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως, εἶναι ὁ πραγματικὸς ψυχολόγος, πού μπορεῖ νὰ ἀγγίξει τὸ βάθος τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ εἰσέλθει στὴν ψυχὴ, νὰ εἰσχωρήσει, νὰ παρηγορήσει, νὰ ἀπαλύνει τὰ τραύματα καὶ νὰ ἐπουλώσει τίς πληγές, πού δημιουργεῖ ἡ ἁμαρτία. Μόνο τότε μπορεῖ νὰ προέλθει ἡ πραγματικὴ θεραπεία τῆς ψυχῆς καὶ νὰ νιώσει ἀληθινὴ ἀνακούφιση καὶ παρηγοριά. Ἡ ἐξομολόγησις μᾶς δίνει τὴ δύναμη νὰ γίνουμε ζωντανὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ συνεχίσουμε μιὰ ὄντως καθαρὴ χριστιανικὴ ζωὴ. Ὁ ἄνθρωπος, πού ἀναγεννήθηκε καὶ χαριτώθηκε ἀπὸ τὴν ἐνέργεια τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογήσεως, γίνεται εὐλογία γιὰ τὸ ἄμεσο καὶ εὐρύτερο περιβάλλον του. Γίνεται εὐεργετικὸς καὶ ὠφέλιμος γιὰ ὅλους. Μιὰ φανέρωση τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ καὶ δοξάζεται τὸ ὄνομα Του διὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ.

Εἶναι ὠραία καὶ εὐχάριστη ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ μὲ τίς ποικίλες γιορτές, πού σηματοδοτοῦν καὶ ἀνανεώνουν τὴ ζωὴ. Καὶ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ρουτίνα, συμβατικότητα, ἀλλὰ ἐνσυνείδητὴ βίωση τῶν γεγονότων, πού καθιστοῦν τὴν ὑπαρξή μας ζωντανή καὶ δημιουργική. Ὅσοι βιώνουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, μάλιστα στὴ ζῶσα ἑνορία, βιώνουν τὴν ἀληθινὴ κοινωνικὴ ζωὴ μέσα στὸν πολυμορφισμό τῶν διαπροσωπικῶν ἐνοριακῶν σχέσεων. Καὶ σήμερα ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκη αὐτὴ τὴν ἐπικοινωνία σὲ μιὰ ἐποχὴ ἀποξένωσης καὶ ἀπομόνωσης. Οἱ γιορτές δημιουργοῦν εὐκαιρίες ψυχικῆς ἀνανέωσης καὶ μὲ νέες διαθέσεις συνεχίζεται ἡ πορεία τῆς ζωῆς. Ἰδιαίτερα ἡ περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μᾶς στρέφει πρὸς τὸν ἑσῶ ἄνθρωπο γιὰ μιὰ ἐσωτερικὴ κάθαρση. Καὶ αὐτὴ ἡ πνευματικὴ κάθαρση χαρίζει τὴν πνευματικὴ Ἀνάσταση. Ὁ ἀναστημένος ἐσωτερικὰ ἄνθρωπος βλέπει τὴ ζωὴ μὲ τὸ ὑπέρλαμπρο φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

«Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θά μᾶς διδάξει τήν προσευχή»

Ὁ ἄνθρωπος ζητάει στόν οὐρανό τή χαρά καί τήν εὐτυχία. Ζητάει τό αἰώνιο μακριά ἀπ' ὅλους κι ἀπ' ὅλα, ζητάει νά βρεῖ τή χαρά στόν Θεό. Ὁ Θεός εἶναι μυστήριο. Εἶναι σιωπή, εἶναι ἀπειρος, εἶναι τό πᾶν. Τήν τάση τῆς ψυχῆς γιά τόν οὐρανό τήν ἔχει ὅλος ὁ κόσμος, ὅλοι ζητᾶνε κάτι τό οὐράνιο. Σ' αὐτόν στρέφονται ὅλα τά ὄντα, ἔστω καί ἀσυνειδήτως.

Σ' αὐτόν νά στρέφετε διαρκῶς τό νοῦ σας. Ἀγαπήστε τήν προσευχή, τήν κουβέντα μέ τόν Κύριο. Τό πᾶν εἶναι ἡ ἀγάπη, ὁ ἔρωτας μέ τόν Κύριο, τόν Νυμφίο Χριστό. Γίνετε ἅξιοι τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Γιά νά μή ζεῖτε στό σκοτάδι, γυρίστε τό διακόπτη τῆς προσευχῆς, ὥστε νά ἔλθει τό Θεῖο φῶς στήν ψυχή σας. Στό βάθος του εἶναι σας θά φανεῖ ὁ Χριστός. Ἐκεῖ, στό βάθος, εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. **«Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστί».**

Ἡ προσευχή γίνεται μόνο μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα. Αὐτό διδάσκει τήν ψυχή πῶς νά προσεύχεται. **«Τό γάρ τι προσευξόμεθα καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτό τό Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπέρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις».** Ἐμεῖς δέν χρειάζεται νά κάνουμε καμιά προσπάθεια. Ν' ἀπευθυνόμαστε στόν Θεό, μέ ὕφος ταπεινοῦ δούλου, μέ φωνή παρακλητική καί ἱκετευτική. Τότε ἡ προσευχή μας εἶναι εὐάρεστη στό Θεό. Νά στεκόμαστε μέ εὐλάβεια ἐνώπιον τοῦ Ἑσταυρωμένου καί νά λέμε: **«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με».** Αὐτό τά λέει ὅλα. Ὅταν κινηθεῖ γιά προσευχή ὁ νοῦς του ἀνθρώπου, στό δευτερόπλεπτο τοῦ δευτερολέπτου ἔρχεται ἡ Θεία χάρις. Τότε ὁ ἄνθρωπος γίνεται χαριτωμένος καί βλέπει μέ ἄλλα μάτια τά πάντα. Τό πᾶν εἶναι ν' ἀγαπήσουμε τόν Χριστό, τήν προσευχή, τή μελέτη. Παίρνουμε ἕνα ἑκατομμύριο καί τό κόβουμε κομματάκια. Τοῦ ἀνθρώπου ἡ προσπάθεια εἶναι τό ἕνα ἑκατομμυριοστό.

Πρίν ἀπό τήν προσευχή ἡ ψυχή πρέπει νά προετοιμάζεται μέ προσευχή. Προσευχή γιά τήν προσευχή. Ἀκούστε τί εὐχεται ὁ ἱερέας μυστικά, τήν ὥρα που διαβάζεται ὁ Απόστολος κατά τήν Θεία Λειτουργία:

«Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν φιλόανθρωπε Δέσποτα τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καί τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθες ἡμῖν καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικάς ἐπιθυμίας

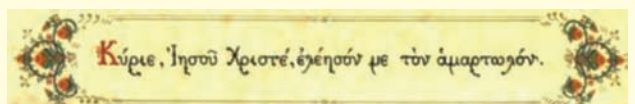
πᾶσας καταπατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τήν σὴν καί φρονούντες καί πράττοντες. Σὺ γάρ εἰ ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καί Σοὶ τήν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί καί τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Στήν προσευχή μπαίνουμε χωρίς νά τό καταλάβουμε. Χρειάζεται νά βρεθοῦμε καί σέ κατάλληλο κλίμα. Ἡ ἀναστροφή μέ τόν Χριστό, ἡ συζήτηση, ἡ μελέτη, ἡ ψαλτική, τό καντηλάκι, τό θυμίαμα, γίνονται τό κατάλληλο κλίμα, ὥστε ὅλα νά γίνουν ἀπλά, **«ἐν ἀπλότητι καρδίας».** Διαβάζοντας τίς ψαλμωδίες, τίς ἀκολουθίες, μέ ἔρωτα, χωρίς νά τό καταλάβουμε γινόμαστε ἅγιοι. Εὐφραινόμαστε μέ τά Θεῖα λόγια. Αὐτή ἡ εὐφροσύνη, αὐτή ἡ χαρά εἶναι ἡ δική μας προσπάθεια, γιά νά μποῦμε εὐκολα στήν ἀτμόσφαιρα τῆς προσευχῆς, ἡ προθέρμανση, ὅπως λέμε. Μποροῦμε καί νά φέρνουμε στό νοῦ μας ὠραίες εἰκόνες ἀπό τοπία πού εἶδαμε. Αὐτή ἡ προσπάθεια εἶναι ἀπαλή, ἀναίμακτη. Ἀλλά μήν ξεχνᾶμε αὐτό πού εἶπε ὁ Κύριος: **«Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν».**

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θά μᾶς διδάξει τήν προσευχή. Δέν θά τή μάθουμε μόνοι μας, οὔτε ἄλλος κανεῖς θά μᾶς τή μάθει. Μή λέμε, «ἔκανα τόσες μετάνοιες, ἐξασφάλισα τώρα τήν χάρι», ἀλλά νά ζητοῦμε νά λάμψει ἐντός μας τό ἀκήρατον φῶς τῆς θείας γνώσεως καί νά ἀνοίξει τά πνευματικά μας μάτια, γιά νά κατανοήσουμε τά θεῖα Του λόγια.

Μέ τόν τρόπο αὐτό, χωρίς νά τό καταλάβουμε, ἀγαπᾶμε τό Θεό χωρίς σφιζίματα, προσπάθεια κι ἀγώνα. Αὐτά πού εἶναι δύσκολα στοὺς ἀνθρώπους, γιά τόν Θεό εἶναι πολύ εὐκολα. Τό Θεό θά Τόν ἀγαπήσουμε ξαφνικά, ὅταν ἡ χάρις θά μᾶς ἐπισκιάσει. Ἄν ἀγαπήσουμε πολύ τόν Χριστό, ἡ εὐχή θά λέγεται μόνη τῆς. Ὁ Χριστός θά εἶναι συνεχῶς στό μυαλό μας καί στήν καρδιά μας.

Πηγή: «ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ» γέροντος Πορφυρίου - Κανσοκαλυβίτου Τερά Μονῆ Χρυσοπηγῆς - Χανιά 2003

Ἡ Εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Τρύφωνος Τσομπάρη
Λέκτορος Α.Π.Θ.

Μὲ τὸν εἰκονογραφικὸ διακοσμο, ὁ ναὸς γίνεται ὁ ἴδιος μία λειτουργία πού φανερώνει τὸν Χριστὸ στὴ λειτουργικὴ - μυστηριακὴ Του παρουσία. Μὲ τὴ βοήθεια τῆς τέχνης, μέσα ἀπὸ τὰ χρώματα καὶ τὰ σχήματα χαράσσεται ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἔσχατα, πρὸς τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οἱ εἰκόνες ἔρχονται ὡς ὁδοδείκτες αὐτῆς τῆς πορείας, γιὰ νὰ συνεργήσουν στὴν κατὰ Θεὸν ἀγωγή μας καὶ νὰ βοηθήσουν στὸ φτάσιμο αὐτοῦ του σταυροαναστάσιμου δρόμου.

Οἱ εἰκόνες ἀποτελοῦν τὰ εἰκαστικὰ ὑπομνήματα τῆς θεολογίας καὶ στέκονται ἰσάξια δίπλα στὰ κείμενα τῶν μεγάλων Πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς πίστεως μας. Ὅτι ὁ λόγος μεταδίδει διὰ τῆς ἀκοῆς, ἡ ζωγραφικὴ τὸ δείχνει μὲ τὴν παράσταση τῆς εἰκόνας, λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος. Τὰ χρώματα μιλοῦν ἄφωνα καὶ τὰ σχήματα φανερῶνουν τὸν ἀσχημάτιστο σ'

αὐτοὺς πὺν προσκυνοῦν «ἐν πίστει τὸ μυστήριον». Ἡ ὀρθόδοξη εἰκόνα εἶναι μία δοξολογία πὺν διαλαλεῖ τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκει στοὺς πιστοὺς τὰ θεῖα δόγματα, δηλαδὴ τὴν ἐμπειρία τῶν θεωμένων μελῶν, τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Μέσα ἀπὸ τοὺς τρεῖς εἰκονογραφικοὺς κύκλους οἱ εἰκόνες διηγοῦνται περιληπτικὰ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου. Ἰδιαί-

τερα ὁ ἱστορικὸς εἰκονογραφικὸς κύκλος πὺν καλύπτει τὰ θέματα τοῦ δωδεκαῶρου, διηγεῖται μὲ τὸν πλέον ἐναργὴ τρόπο τὰ γεγονότα τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. Ἡ εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικότερο παράδειγμα, διότι ἱστορεῖ «τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον».

Νὰ πῶς διδάσκει ὁ αἰμὺνηστος Φῶτιος Κόντογλου τὴν εἰκονιστικὴ ἀπόδοση τοῦ Εὐαγγελισμοῦ: «Ἀπὸ τὸ ἐν μέρος εἰκονίζεται ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ὡς ἂν νὰ ἐλαφροπάτησεν, καταπτάς ἀπὸ τὰς οὐρανίους ἀφίδας, ἔχοντας τεντωμένον τὸ δεξιὸν του χέρι καὶ εὐλογώντας τὴν Παναγίαν κράζοντάς τὴν τὸ χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία... Ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος ἡ Παναγία συνεσταλμένη, μὲ σχῆμα ὅπου φανερῶνει φρονιμάδα καὶ ταπεινῶσιν κάθεται εἰς χαμηλὸ θρόνι, κλίνουσα τὴν κεφαλὴν εὐσχημόνως, τυλιγμένη εὐπρεπῶς εἰς τὸ μαφόριόν της καὶ τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα ἀνοικτοπάλαμον, εἰς σχῆμα παρακλητικόν, τὸ δὲ ἀριστερόν βασιτᾶ ἀδράχτι, διότι

κατὰ τὸ ἀπόκρυφον εὐαγγέλιον τοῦ Ἰακώβου, ἔγνεθε ὅταν ἐμφανίστηκε μπροστά της ὁ Ἀρχάγγελος. Τὸ βλέμμα της δείχνει ὑποταγή, ὡς ἂν νὰ λέγει: Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου. Ὁ Γαβριήλ κρατεῖ ράβδον ἀγγελιαφόρου καὶ ὄχι κρίνον, ὅπως κακῶς συνηθίζουν οἱ δυτικοὶ ζωγράφοι. Τὸ πρόσωπό του εἶναι αὐστηρὸ μετὰ γλυκύτητος καὶ σεμνοπρεπές, διότι φέρνει τὸ μήνυμα τοῦ οὐρανοῦ στὴ γῆ καὶ ἰδιαίτερα στὴν Κυρία τῶν ἀγγέλων, τὴν τιμιωτέραν τῶν χειρουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν σεραφεείμ. Ἡ ὅλη σκηνὴ ἱστορεῖται στὸ ὑπαίθρο καὶ πίσω ἀπὸ τὰ πρόσωπα εἰκονίζονται κτήρια πὺν σχηματίζουν ἓνα ὄμορφο, ποιητικὸ καὶ χαρμόσυνο περιβάλλον. Τὰ κτήρια πολλὰς φορὲς ἱστοροῦνται νὰ τυλίγονται ἀπὸ ἓνα πορφυροῦν ὕφασμα καὶ νὰ ἐνώνονται μεταξύ τους οἱ κορυφές των, στοιχειῶν

πὺν ἀποτελεῖ τὴν συμβολικὴ ἀπεικόνιση τῆς συνεχοῦς σκέπης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Θείας χάριτος. Ἄλλοτε πάλι πίσω ἀπὸ τὴν Παναγία προβάλλει ἓνα μικρὸ δέντρο ἐλιάς, σημεῖο εὐλογίας, εἰρήνης καὶ πραότητος. Μὲ τὴν εἰκονιστικὴ ἀπόδοση τοῦ γεγονότος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, διασώζεται ἡ ἱστορικὴ μνήμη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ζωντανεῖται κάθε φορὰ πὺν οἱ πιστοὶ

προσκυνοῦν τὸ κάλλος καὶ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ στὰ πρόσωπα τῶν εἰκονιζομένων.

Οἱ εἰκόνες αἰῶνες τώρα, λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός «εἰς ὑπόμνησιν κεῖνται» καὶ οἱ πιστοὶ σὲ κάθε σύναξη καλούμεθα νὰ μνησθοῦμε «τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων».

Ἡ εἰκόνα, μέσα ἀπὸ τὴ σιωπὴ τῶν χρωμάτων καὶ τῶν σχημάτων της, μᾶς διδάσκει καὶ μᾶς δείχνει τὴν πορεία μας πρὸς τὰ ἔσχατα, ἀρκεῖ νὰ ἔχουμε τοὺς ἀπαραίτητους καθαρὸς ὀφθαλμούς, γιὰ νὰ ἀντικρύσουμε τὸ μυστήριον, καὶ τότε οἱ κόρες τῶν ματιῶν μας θὰ γίνουν «φωλεές τοῦ κάλλους τοῦ Θεοῦ» καὶ θὰ μποροῦν νὰ βλέπουν αὐτὰ πὺν «ὀφθαλμός οὐκ οἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἀ ἡτοίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν».

Ὁ Χαιρετισμός τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκω.
Βυζαντινὸς Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Στεφάνου - Καστοριάς

Εὐρίσκόμενοι στὴν περίοδο τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τὸ θέμα τῆς νηστείας καὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπασχολεῖ πάντοτε τὴν πνευματικὴ ζωὴ κάθε ὀρθόδοξου χριστιανοῦ, διότι πολλές φορές ἀκούγονται καὶ γράφονται ἀπόψεις, οἱ ὁποῖες δὲν συνάδουν μὲ τὴν ὀρθόδοξη παράδοση καὶ οἱ ὁποῖες ἀποψεῖς θεωροῦν τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ὡς κατώτερο τῆς ψυχῆς καὶ ἀμαρτωλό γι' αὐτὸ καὶ χρειάζεται ἡ ἐξουθένωσή του. Ἡ ἐνασχόλησή μας μὲ τὸ θέμα ἐξετάζει τὴ σημασία πού ἔχει γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς ἡ ἀσκήσις καὶ ἡ νηστεία μέσα ἀπὸ τὰ ὅσα διδάσκει ἡ Ἀγία Γραφή καὶ μέσα ἀπὸ τὶς διδασκαλίες τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὸ θέμα τῆς ἀσκήσεως, γιὰ τὸν κάθε χριστιανὸ καὶ εὐρύτερα στὴν ἐκκλησιαστικὴ πρακτικὴ, συχνὰ τυγχάνει λανθασμένης θεώρησεως ἐξαιτίας τῶν συγκρητιστικῶν τάσεων πού κυριαρχοῦν στὴν παγκοσμιοποιημένη ἀντίληψη περὶ θρησκείας, παραθεωρώντας τὴν ιδιαιτερότητα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἰδιαίτερα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀναφορικὰ μὲ τὴν σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό, τὸν κόσμον, ἀκόμα καὶ αὐτὴ τὴν ὕλη. Καὶ ὅταν μιλάμε γιὰ συγκρητισμό, ἐννοοῦμε τὴν τάση νὰ ἐξομοιώνονται τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα τῆς ἀσκήσεως ἀνάμεσα στὶς διάφορες θρησκείες. Τὸ νόημα, ὅμως, καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς ἀσκήσεως στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὸ ἀπὸ ἐκεῖνο πού ἔχει ἡ ἀσκήσις ἐπὶ παραδείγματι στὶς ἀνατολικὲς θρησκείες, ὅπου ἡ νηστεία ἀποτελεῖ ἓνα μοντέλο ἐξαγνισμοῦ. Πολλές φορές κάνουμε διαχωρισμὸ ἀνάμεσα στὰ ὑλικά καὶ τὰ πνευματικά, ὅπου τὸ μὲν πνεῦμα θεωρεῖται ἀγαθὸ ἐνῶ ἡ ὕλη, τὸ σῶμα, εἶναι κάτι τὸ κακὸ καὶ δαιμονιώδες. Μία τέτοια θεώρηση δὲν διασπᾷ μόνο τὴν ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπου, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ σὰρκα καὶ πνεῦμα, ἀλλὰ θεωρεῖ τὸν Θεὸ δημιουργὸ τοῦ κακοῦ, εἴτε ὅτι ὑπάρχουν στὸν κόσμον δύο δυνάμεις, τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ καὶ ἀντιπαλεύουν γιὰ τὸ ποιά θὰ ἐπικρατήσῃ. Αὐτὲς οἱ τάσεις καὶ κοσμοθεωρίες, παρόλο πού δὲν ἀνήκουν στὴν ὀρθόδοξη παράδοση, ἔχουν εἰσχωρήσει, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀμβλύνεται τόσο ἡ σημασία τῆς ἀσκήσεως στὴ ζωὴ μᾶς, ὅσο καὶ ἡ διάθεσή μας νὰ ἀκολουθήσουμε τὰ ὅσα ἡ Ἐκκλησία μας διδάσκει ὡς βίωμα. Εἶναι σημαντικὸ νὰ κατανοήσουμε ὅτι γιὰ τὸν χριστιανὸ ὁ ὑλικὸς κόσμος δὲν ἀποτελεῖ φορέα τοῦ κακοῦ πού ὁδηγεῖ σὲ ἀπαξία τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. Μὰ, θὰ ρωτήσῃ κανεὶς, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μιλά γιὰ τὴν πάλῃ ἀνάμεσα στὴν σὰρκα καὶ τὸ πνεῦμα. Σωστά, στὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ (Ῥώμ. 8, 1-17). Ἀν διαβάσουμε καὶ μελετήσουμε προσεκτικὰ ὁμως ὁλόκληρη τὴ συνάφεια, θὰ δοῦμε ὅτι δὲν ἐννοεῖ τὴν ὕλη καὶ τὸ πνεῦμα, οὔτε ἀναφέρεται σὲ μία κίνησις διάσπασης τοῦ ἀνθρώπου ἀνάμεσα στὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα του, ἀλλὰ κάνει μία περιγραφὴ

τῆς ἀντιπαλότητος πού ἀναμφίβολα ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸν σαρκικὸ τρόπο ζωῆς καὶ τὴν πνευματικὴ ἐν Χριστῷ ζωὴ, ἀνάμεσα στὸ σαρκικὸ φρόνημα, αὐτὸ τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, καὶ στὸ πνευματικὸ φρόνημα, τοῦ ἀνθρώπου πού ἔχει ἀναγεννηθεῖ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ ἔλαβε τὴν υἰοθεσία τοῦ Θεοῦ. «**Εὑσεβεῖς ὁμῶς δὲν εἰστέ ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, ἐπεὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας, ἂν ὁμῶς κάποιος δὲν ἔχει μέσα του τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς δὲν ἀνήκει στὸν Χριστό**», θὰ μᾶς πεῖ χαρακτηριστικὰ (Ῥώμ. 8, 8-9).

Ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὴν Ἀγία Γραφή, δὲν θεωρεῖται δυαλιστικὰ, ἀλλὰ ὡς ἐνιαῖα ὄντοτητα σύνθετη, σώματος καὶ ψυχῆς, πλασμένη «**κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ**» (Γέν. 1, 26-27) καὶ ἐπομένως τὸ σῶμα μᾶς δὲν ἀποτελεῖ φυλακὴ τῆς ψυχῆς οὔτε ἐμπόδιο γιὰ τὴν κατὰ Θεὸν προκοπὴ μᾶς, ὅπως πολλές φορές νομίζουμε ἀκόμα καὶ ἐμεῖς οἱ χριστιανοί, ἀλλὰ εἶναι ναὸς τοῦ Θεοῦ, μέλη Χριστοῦ καὶ «**ναὸς τοῦ ἐν ἡμῖν οἰκοῦντος Ἁγίου Πνεύματος**» (Ἀ' Κόρ. 3, 16 καὶ 6, 15-20). Γιὰ τὸν λόγον αὐτὸ σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον, εἶναι νὰ καταστήσῃ τὸ σῶμα «**θυσίαν ζῶσαν εὐάρεστον τῷ Θεῷ**» (Ῥώμ. 12, 1), νὰ ἀποβάλλῃ τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ νὰ ἐνδυθεῖ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός (Ῥώμ. 13, 12-14) ὥστε νὰ ἐνωθῇ, γενόμενος «**ἐν πνεύμα**», μὲ τὸν Χριστό. Ὁ ἀγώνας μᾶς ἐπομένως ἔχει ὡς μέριμνα τὴ νέκρωσις τῶν παθῶν καὶ τὴν ἐνδυσή μᾶς μὲ τὶς ἀρετές, «**ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην ὃ ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος**» (Κολ. 3, 14). Αὐτὸς ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης ἔχει μεγαλύτερη σημασία ἀπὸ κάθε ἀσκήσις πού ἀποσκοπεῖ στὴν προσωπικὴ τελείωσις τοῦ κάθε πιστοῦ, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴ νηστεία αὐτὴ καθαυτὴ. Ἡ ἀσκήσις ἀλλὰ καὶ ἡ νηστεία, ὅταν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν μεγαλύτερη ὁλὼν, τὴν ἀγάπην, τότε εἶναι νεκρὴ καὶ ἀτελέσφορη. Διαβάζουμε πάλι στὴν πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ: «**ὃ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖται, ὃ δὲ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέται... καὶ ὃ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ καὶ ὃ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ... οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ πόσις ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἐν τούτῳ δουλεύοντες τῷ Χριστῷ εὐάρεστοι τῷ Θεῷ καὶ δόκιμοι τοῖς ἀνθρώποις. ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους μὴ ἐνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ**» (Ῥώμ. 14, 3-20).

Γιὰ νὰ κατανοήσουμε περισσότερο τὰ παραπάνω, ἀρκεῖ νὰ σταθοῦμε στὰ λόγια τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Χριστοῦ, ὅταν οἱ τυπολάτρες Φαρισαῖοι τὸν ρώτησαν προκλητικὰ γιατί οἱ μαθητὲς Του ἔτρωγαν μὲ ἄπλυτα χεῖρα. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Κυρίου εἶναι καταλυτικὴ: «**οὐδὲν ἐστὶν ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου**

εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται κοινῶσαι αὐτὸν ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενα ἔστιν τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον... ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, πορνεῖαι, κλοπαί, φόνοι, μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον» (Μάρκ. 7, 14-23). Τονίζεται ὅτι γιὰ τὸν Κύριο δὲν ἔχει σημασία τὸ ἔσωθεν τοῦ ποτηρίου ἀλλὰ τὸ ἔσωθεν, δὲν κοιτάζει τὰ σχήματα καὶ τίς μορφὴς τῆς ἐξωτερικῆς μας συμπεριφορᾶς, ἀλλὰ ἐξετάζει καὶ ἔρουν τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων. Δὲν εἶναι ἐπομένως οἱ τροφές ἐκεῖνες ποὺ μιαίνουν τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ἡ κακία καὶ ἡ πονηρία τῆς καρδιᾶς, ποὺ ἐκφράζονται διὰ τοῦ στόματος καὶ καταστρέφουν τὸν μεταξὺ μας σύνδεσμο τῆς ἀγάπης. Ἀπὸ τῆ στιγμῆ ἐπομένως ποὺ καμία τροφή δὲν θεωρεῖται ἀκάθαρτη καὶ δὲν μιαίνει τὸν ἄνθρωπο, σὲ ἀντίθεση με τὴν πονηρία καὶ τὴν κακία τῆς καρδιᾶς μας, ἡ τροφή ἡ ἴδια ἢ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τῆς τροφῆς δὲν ἔχει ἀπὸ μόνῃ τῆς ἁμεσῆ σχέσῃ με τὴ σωτηρία «**βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ Θεῷ οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα, οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν... εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τί ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε**» Α' Κόρ. 8, 8-10).

Σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο ἀξίζει νὰ ἀναφερθοῦμε σὲ κάποιους λόγους Πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας μας. Λέει ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος: «**ἐὰν κάποιος ἀσκεῖται στὴν ἀγνεία ἢ στὴν ἐγκράτεια, νὰ μὴ ὑπερηφανεύεται, γιὰ νὰ μὴ χάσει τὸ μισθό του. Μὴν ἀτιμάζετε τίς ἐορτές, μὴν καταργεῖτε τὴν Τεσσαρακοστή, γιατί εἶναι μίμηση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Μὴν παραβλέπετε τὴν ἑβδομάδα τοῦ Πάθους. Νὰ νηστεύετε Τετάρτη καὶ Παρασκευή, καὶ νὰ δίνετε αὐτὸ ποὺ περισσεύει στοὺς φτωχοὺς. Ὅποιος νηστεύει Σάββατο ἢ Κυριακή, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Μέγα Σάββατο, ἐκεῖνος εἶναι χριστοκτόνος**» (ἐπιστολὴ πρὸς Φιλίππησιους).

Καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος τονίζει: «**δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἀπὸ μόνῃ τῆς ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τῆς τροφῆς, γιὰ τὴν ἐπαινετὴ νηστεία. Ἀλλὰ ἂς νηστεύουμε τὴν δεκτὴ νηστεία, ἐκείνη ποὺ εἶναι εὐάρεστη στὸν Θεό. Ἀληθινὴ νηστεία εἶναι ἡ ἀποξένωσή μας ἀπὸ τὸ κακό, ἡ ἐγκράτεια τῆς γλώσσας, ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὸν θυμὸ, ἡ ἀπομάκρυνση τῶν ἐπιθυμιῶν, τῆς καταλαλιᾶς, τοῦ ψεύδους, τῆς ἐπιπορκίας. Ἡ στέρηση ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἀληθινὴ νηστεία. Καὶ ὅταν αὐτὰ τηροῦνται, τότε ἡ νηστεία εἶναι ὠφέλιμη**» (Λόγος περὶ νηστείας).»

Στὸ ἴδιο πνεῦμα κινεῖται καὶ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης: «**ἡ ἀληθινὴ νηστεία εἶναι ἡ ἀποχὴ ἀπὸ κάθε κακό. Ἄς νηστεύουμε λοιπὸν πρῶτα ἀπὸ τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς ποὺ κατοικοῦν στὴν καρδιά καὶ μᾶς φλογίζουν με ἄτοπες ἐπιθυμίες**». Καὶ συνεχίζει: «**ἂς νηστεύουμε καὶ κατὰ δεύτερο λόγο ἀπὸ τὴν ποσότητα καὶ ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν τροφῶν σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὅσο ἡ δύναμη τοῦ σώματός μας ἀντέχει. Γιατί, λέει ὁ Απόστολος, ὁ καθένας καθὼς προαιρεῖται στὴν καρδιά του, ὅχι ἐξαιτίας λύπης ἢ ἀνάγκης, διότι τὸ ἰλαρὸν ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς καὶ τὸ**

κατὰ δύναμιν» (Ἐπιστολὴ Κατηχητικὴ). Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, λέει στὸν λόγο τοῦ περὶ τῶν ἁγίων Νηστειῶν: «**Εἶναι καλὸ νὰ νηστεύει κανεὶς κάθε ἡμέρα, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ νηστεύει νὰ μὴ κρίνει ἐκεῖνον ποὺ τρώει. Σὲ αὐτὰ τὰ θέματα οὔτε νὰ νομοθετεῖ, οὔτε νὰ πιέζει, οὔτε νὰ πειθαναγκάζει πρέπει κανεὶς τὸ ποῖμνιο ποὺ τοῦ ἐμπιστεύτηκε ὁ Θεός, ἀλλὰ μᾶλλον μέ πειθῶ καὶ ἡπιότητα, καὶ μέ λόγο μεστὸ νὰ τοὺς τὰ ὑπενθυμίζουμε**».

Τὰ λόγια αὐτὰ τῶν ἁγίων ποὺ προαναφέραμε ἀποκαλύπτουν τὴν αὐθεντικότητα τῆς χριστιανικῆς ἀσκήσεως, νηστείας καὶ ζωῆς καὶ μᾶς τὴ μεταδίδουν φυσικὰ καὶ ἀπλά. Μποροῦμε νὰ τὰ ἀποδεχθοῦμε χωρὶς ἰδιαίτερη προσπάθεια. Μᾶς φανερώνουν τὶς πνευματικὲς προεκτάσεις τῆς νηστείας, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ μεταποιεῖται σὲ ἀγάπη καὶ συμπάθεια γιὰ τὸν πονεμένο ἀδελφὸ μας. Ποιὸς ἀμφιβάλλει ὅτι θὰ μπορούσαμε νὰ θεωρήσουμε τὰ κείμενα αὐτὰ τῶν ἁγίων σὰν ἓνα γράμμα τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς δίνει πνευματικὲς ἀπαντήσεις καὶ λύσεις στὰ ἐρωτήματα καὶ τὰ προβλήματα ποὺ ταλαιπωροῦν ὅλους ἐμᾶς. Ἀποδεχόμενοι τὰ ὅσα μας ἀνέφεραν παραπάνω οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι δυνατό νὰ ἀποκτήσουμε μία νέα θεώρηση στὴν πορεία τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς. Καθὼς εἰσήλαμε καὶ διανύουμε τὴν ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή ἡ ὁποία μᾶς ὁδηγεῖ στὸ Πάθος καὶ ἀπὸ τὸ πάθος στὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, ἂς προχωρήσουμε, ἀδελφοί μου στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα μας καὶ ἂς κλείσουμε σαν θησαυρὸ μέσα στὴν καρδιά μας ὅλα ὅσα μᾶς διδάσκουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς νηστείας καὶ τῆς ἀσκήσεως: ὥστε νὰ βαδίσουμε τὴν ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή σύμφωνα μέ τὴν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Πατερικῆς διδασκαλίας, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν ἓνα ἀλάνθαστο ὁδηγὸ καὶ μᾶς κατευθύνουν σὲ ἐνωσὴ μας μέ τὸν ἀναστημένο Χριστό.

Ὁ Μικρασιάτης Φώτης Κόντογλου καὶ τὸ λειτουργικὸ κάλλος τῆς Ἐκκλησίας μας

Παραγιώτῃ Ἰ. Σκαλτσῇ
Ἀναπλ. Καθηγητοῦ Α.Π.Θ

Τὴν προσωπικότητα τοῦ Μικρασιάτη Φώτη Κόντογλου τὴν συνέειχε ἡ ἀγάπη στὴ φιλοκαλικὴ πατερικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καημὸς γιὰ τὸν πλοῦτο τῶν ἐθίμων τῆς πονεμένης Ρωμοσύνης, ἡ ἀγωνία γιὰ τὴ μελλοντική πορεία

τοῦ νεοέλληνα καὶ τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ λειτουργικὸ κάλλος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐκφραζόμενο μέσα ἀπὸ ὅλες τὶς λειτουργικὲς, λεγόμενες, τέχνες.

Συνήθως, μέσα ἀπὸ τὸ λογοτεχνικὸ του ἔργο καὶ τὴν ὅλη προσέγγιση τῆς φωτεινῆς προσωπικότητάς του, προβάλλουμε τὸν Φώτη Κόντογλου μόνο ὡς ἀγιογράφο. Τὰ τελευταῖα, βεβαίως, χρόνια τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ μεγάλο Ἕλληνα συγγραφέα καὶ καλλιτέχνη εἶναι εὐρύτερο. «Γιὰ νὰ μιλήσει κανεὶς σωστὰ γιὰ τὸν Κόντογλου – γράφει ὁ καθηγητὴς Ἀνέστης Κεσελόπουλος – πρέπει νὰ ξεκινήσει ἀπὸ τὸν ἀληθινὰ καὶ συνειδητὰ ὀρθόδοξο χριστιανὸ καὶ ἔπειτα νὰ πάει στὸν ἀγιογράφο, τὸ λογοτέχνη καὶ τὸν ὁμολογητὴ τῆς πίστεως» («Ὁ Φώτης Κόντογλου καὶ ἡ παράδοση τῆς Ρωμοσύνης», στὸ ἔργο: Ἀπὸ τὸν Παπαδιαμάντη στὸν Πεντζίκη, ἐκδ. «Παλίμψηστον», Θεσσαλονίκη 2003, σ. 199). Ἐνας δὲ ἀπὸ τοὺς στενοὺς συνεργάτες τοῦ Φώτη Κόντογλου στὸ περιοδικὸ Κιβωτός, ὁ Βασίλης Μουστάκης, σημείωνε: «Πιὸ γνήσιο Ἕλληνα δὲν εἶδαμε στίς μέρες μας. Αὐτὸ πολλοὶ τ' ὁμολογοῦν. Πρὶν ἀπ' ὅλους, ὅσοι τὸν γνώρισαν ἀπὸ κοντά. Ὅσοι ἀνέπνεαν μέσα στὴν προσωπικὴ του παρουσία. Γιατί ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἔργο του εἶναι ἓνα σ' αὐτόν. Καὶ τὰ δύο ἦταν ἡ ἀλήθεια τῆς ὀρθοδοξίας, ὅπως – μετὰ τὸν Παπαδιαμάντη – κανεὶς δὲν τὰ ἔζησε καὶ δὲν τὰ ἐξέφρασε στὴν νεώτερη Ἑλλάδα» (Μνήμη Κόντογλου, Ἀθήνα 1975, σ. 48). Ὁμολογουμένως

θα πρέπει νὰ εἴμαστε εὐγνώμονες ἀπέναντι στὸν Φώτη Κόντογλου, διότι πρόβαλλε τὴ χριστοκεντρικὴ, ἀσκητικὴ καὶ ἀγιοπατερικὴ Ὁρθοδοξία καὶ τὸν ἀληθινὸ ἄνθρωπο, ἐμβαθύνοντας στὸν πλοῦτο, τὸ κάλλος καὶ τὴ θεολογία τῆς λατρευτικῆς ζωῆς καὶ παράδοσης.

Ὅταν κάποιος ἀπὸ τοὺς ξένους ἐρχόταν στὴν Ἑλλάδα, ὁ Κόντογλου δὲν τὸν ξεναγοῦσε σὲ κοσμικὰ ἀξιοθέατα τῆς πατρίδος μας, ἀλλὰ τὸν μύουσε στὸ κάλλος τῆς λειτουργικῆς προσευχῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐμπνέει, ἀγιάζει καὶ δίδει ἐλπίδα στὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν βοηθᾷ ὄχι ἀπλῶς νὰ μάθει, ἀλλὰ νὰ πάθει τὴν Ὁρθοδοξία. Γι' αὐτό, ὅπως γράφει χαρακτηριστικά, τὸν πῆγαινε «σὲ ἐσπερινούς, σὲ λειτουργίες, σὲ χωριά καὶ ρημοκκλήσια, σὲ ἀγρυπνίες» («Τὸ βαθὺ μυστήριον τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἄς τὸ διαφυλάξουμε», στὸ ἔργο: Μυστικά Ἄνθη, Ἀθήνα 1981, σ. 56). Ἡ βυζαντινὴ εἰκόνα, γιὰ τὴν ὁποία ὁ Κόντογλου ἔκαμε πολὺ ἀγώνα νὰ ξαναβρεῖ τὴν παλαιὰ ὀρθόδοξη ἐκφρασὴ τῆς, ἀποτελεῖ τὸ κατ' ἐξοχὴν λειτουργικὸ σύμβολο ποὺ βοηθᾷ τὸν πιστὸ νὰ προσεύχεται ἀδιαλείπτως καὶ νὰ βιώνει μυστικὰ τὴν κοινωνία μεταξὺ κτιστοῦ καὶ ἀκτίστου. «Τὰ σχήματα καὶ τὰ χρώματα στὴ βυζαντινῇ τέχνῃ – τονίζει χαρακτηριστικά – γίνονται μυστικά, γιὰ νὰ μπορέσουνε νὰ ἐκφράσουνε τὸν μυστικὸ κόσμον τοῦ πνεύματος» (Ἡ πονεμένη Ρωμοσύνη, Ἀθήνα 1980 σ. 98).

Ὁ Παντοκράτωρ τοῦ Φώτη Κόντογλου

Ἀθαρᾶσιος Διάκος
Μέρος τοιχογραφίας τοῦ
Φ. Κόντογλου πού βρίσκεται στό
Δημαρχεῖο Ἀθηνῶν

Ξενόφερτο πνεῦμα στήν ἐκκλησιαστική μουσική, σύμφωνα μέ τό ὅποιο, στήν Αθήνα τουλάχιστον, τὰ τροπάρια ψέλνονταν **«μέ φράγκικο ὕφος καί μέ κανταδόρικους αὐτοσχεδιασμοῦ»**. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων παραδειγμάτων ἀναφέρεται καί στὸν ὑπέροχο βυζαντινὸ ἐθνικὸ μας ὕμνο **«Τῇ ὑπερμάχῳ ...»**, ὁ ὁποῖος στήν ἐποχή του ψαλλόταν **«μέ ἰταλιάνικη μουσική»** (Μυστικά Ἀνθη, σ. 130).

«Μαστροχαλαστάδες ... χωρίς κανένα βαθὺ αἶσθημα ἢ σοβαρὸν στοχασμὸ» (Εὐλογημένο καταφύγιο, ἐκδ. «Ἀκρίτας», Αθήνα 1985, σσ. 204-205) θεωρεῖ ὁ Φώτης Κόντογλου ὅλους ὅσοι νομίζουν πῶς τὰ ξέρουν ὅλα καί μέ τις πρωτοβουλίες τους πάνω σὲ θέματα πού ἀφοροῦν τῇ μουσικῇ, τῇ γλυπτικῇ, τῇ ζωγραφικῇ, τὰ λειτουργικὰ σκεύη καί

Ὅπως ἀκριβῶς ἡ ἀγιογραφία, ἔτσι καί ὅλες οἱ ἄλλες ἐκκλησιαστικὲς τέχνες, ἡ ἀρχιτεκτονική, ἡ ψαλμωδία, καί ἡ ὕμνογραφία. ἀποτεῖνονται στὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο καί ἀναδεικνύουν τὸ φιλόκαλο χαρακτῆρα τῆς λατρείας καί τὴν πνευματικὴ διάσταση τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μὲ τὸ ἴδιο πάθος, μέ τὸ ὅποιο ἀντετίθεντο στὸ Δυτικὸ τρόπο ἀπεικόνισης τῶν ἁγίων, ἀντιμετώπιζε καί τὸ

ἄμφια, τὸν ἐσωτερικὸ διάκοσμο καί τὸν ἐξοπλισμὸ τοῦ Ναοῦ **«κάνουνε τέτοια βανουσουργήματα, πού νὰ πιάνει ἀπελπισία τὸν ἄνθρωπο»** (Μυστικά Ἀνθη, σ. 127). Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἔτρεφε ὁ Μικρασιάτης Φώτης Κόντογλου γιὰ τις χριστιανικὲς ἐορτές, τὴ μυστηριακὴ ζωὴ, ἀλλὰ καί τὸ μεγαλεῖο τῆς ὀρθόδοξης Ὑμνογραφίας. Στις γιορτές τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ πιστὸς βιώνει τὴ λεγόμενη χαρμολύπη, τὴ χαρὰ δηλαδὴ γιὰ τὴ σωτηρία καί τὴ λύπη γιὰ τὴς ἁμαρτίες. Ἡ γιορτὴ γιὰ τὸν Κόντογλου εἶναι μία συνεχὴς πορεία μέ τὸ Χριστό, εἶναι ἡ μυστικὴ λειτουργία πού τὴ νοιώθουν ὅσοι πίνουν ἀπὸ τὴν ἀφθαρτὴ πηγὴ τῆς Ὁρθοδοξίας (Μυστικά Ἀνθη, σσ. 138-139, 319-321). Κέντρο αὐτῆς τῆς μυστικῆς λειτουργίας εἶναι ἡ θεία Εὐχαριστία, **«ἡ τράπεζα ἡ πνευματικὴ πού εἶναι στρωμένη καί μᾶς καλεῖ νὰ πάρουμε τροφή ἀθάνατη, τὸν ἄριο πού κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καί τὸ κρασί τῆς παλιγγενεσίας»** (Μυστικά Ἀνθη, σσ. 278-279). Τὴν ἐμπειρία αὐτῆς τῆς μυστικῆς λειτουργίας, πού ἀναδεικνύει τὸ ἐσωτερικὸ κάλλος καί τὴν ωραιότητα τοῦ ἀληθινοῦ ἀνθρώπου, ὑπηρετεῖ καί ὁ ὀρθόδοξος ὕμνος. Ὁ Κόντογλου ἀγαποῦσε τὰ τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας. Ὁρισμένες φορές τὰ μετέφραζε ἢ τὰ σχολίαζε, ὅπως π.χ. ἔκανε μέ τὸν ἐσπερινὸ ὕμνο, τὸ **«Φῶς ἱλαρόν»**, πού λόγω τῆς ἀρχαιότητάς του ἀναγνώριζε ὅτι **«ἔρχεται μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς μυστηριώδους Ἀσίας»** (Μυστικά Ἀνθη, σ. 107).

«Ὁ Θεὸς – τόνιζε ὁ Φώτης Κόντογλου – νιώθεται μέ τὴν καρδιά, καί ὄχι μέ τὸ μυαλό». Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν καρδιακὴ καί ἐσωτερικὴ ἐμπειρία τοῦ Θεοῦ ἐργάζεται ἡ ὀρθόδοξη λατρεία σὲ ὅλες τις ἐκφράσεις της, τὸ λόγο, τὴν εἰκόνα, τὰ σύμβολα, τὴς γιορτές, τὰ μυστήρια. Τὸ λειτουργικὸ κάλλος, ὡς ἐσωτερικὴ ὁμορφία καί ἀγιότητα, ὡς σεβασμὸς στήν ὀρθόδοξη παράδοση καί ἐναντίωση στίς ἀπειλὲς τῆς ἀλλοτρίωσης, εἶναι αὐτὸ στὸ ὅποιο πρέπει νὰ ἀναβαπτίζομαστε καί σήμερα, γιὰ νὰ λειτουργοῦμε σωστὰ ὡς ἄνθρωποι καί καθημερινὰ νὰ ἐορτάζουμε τὴ νέκρωση τοῦ θανάτου καί τὴν ἀνάσταση τῆς καινούριας ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Φώτης Κόντογλου,
Ὁ Ἅγιος Χριστόφορος,
1946 Τοιχογραφία.
Ζωοδόχος Πηγή, Παιαρία

Λεπτομέρεια ἔργου τοῦ Φώτη Κόντογλου

Ἀπό ποῦ προέρχεται ἡ σημερινή κρίση;

(Τοῦ ἁγίου Νικολάου
Βελιμίροβιτς +1956)

Τὸ κείμενο ἐγγράφη πρὶν ὀγδόντα χρόνια. Τότε ποῦ ἡ Ἀμερική καὶ ὁ κόσμος ὅλος συγκλονίζονταν ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ κρᾶχ τοῦ 1929. Τὸ κείμενο τοῦ Σέρβου τότε Ἱεράρχου Μητροπολίτου Αχρίδος, τοῦ ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, εἶναι σάν νά ἐγγράφη σήμερα.

Μέ ρωτᾶς, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ ποῦ προέρχεται ἡ σημερινή κρίση καὶ τί σημαίνει αὐτή. Ποιὸς εἶμαι ἐγὼ γιὰ νά μέ ρωτᾶς γιὰ ἓνα τόσο μεγάλου μυστικῷ; **«Μίλα, ὅταν ἔχεις κάτι καλύτερο ἀπὸ τὴ σιωπή»**, λέει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ὅμως παρόλο ποῦ θεωρῶ, ὅτι ἡ σιωπή εἶναι τώρα καλύτερη ἀπὸ κάθε ὁμιλία καὶ ὅμως λόγω ἀγάπης πρὸς ἐσένα, θά σοῦ ἐκθέσω ἐκεῖνα ποῦ σκέπτομαι περὶ αὐτοῦ ποῦ ρώτησες.

Ἡ κρίση εἶναι λέξη ἑλληνική καὶ σημαίνει δίκη. Στὴν Ἁγία Γραφή αὐτὴ ἡ λέξη χρησιμοποιεῖται πολλές φορές. Ἐτσι ὁ ψαλμωδὸς λέει: **«διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει»** (Ψαλμ. 1, 5). Σὲ ἄλλο μέρος πάλι λέει: **«ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε»** (Ψαλμ. 100, 1). Ὁ σοφὸς Σολομώντας γράφει ὅτι **«παρὰ δέ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια»**, (Παρ. Σολ. 16, 33). Ὁ ἴδιος ὁ Σωτὴρας εἶπε **«ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ»** (Ιωάν. 5, 22), ἐνῶ λίγο πιο κάτω λέγει πάλι **«νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου»** (Ιωάν. 12, 31). Ὁ ἀπόστολος Πέτρος γράφει **«ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ»** (Α' Πέτρ. 4, 17).

Ἀντικατέστησε τὴ λέξη «κρίση» μέ τὴ λέξη «δίκη» καὶ διάβασε: **«Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν δίκῃ»** ἢ **«ἀλλὰ τὴν δίκην πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ»** ἢ **«νῦν δίκη ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου»** ἢ **«ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμῳ ἔχοντι δικάσαι ζῶντας καὶ νεκρούς»**.

Ἔως τώρα οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ χρησιμοποιοῦσαν τὴν λέξη «δίκη», ἀντὶ γιὰ τὴ λέξη «κρίση», ὅποτε καὶ νά τοὺς ἔβρισκε κάποια συμφορὰ. Τώρα ἡ καινούρια λέξη ἀντικατέστησε τὴν παλιά, καὶ τὸ κατανοητὸ ἔγινε ἀκατανόητο. Ὅταν γινόταν ξηρασία, πλημμύρα, πόλεμος ἢ ἔπεφτε ἐπιδημία, ὅταν ἔριχνε χαλάζι, γινόταν σεισμοί, πνιγμοὶ καὶ ἄλλες συμφορὲς, λέγανε: «Θεῖα δίκη».

Καὶ αὐτὸ σημαίνει: κρίση μέσα ἀπὸ ξηρασίες, κρίση μέσα ἀπὸ πλημμύρες, μέσα ἀπὸ πολέμους, μέσα ἀπὸ ἐπιδημίες κ.λπ. Καὶ τὴ σημερινή χρηματικό – οἰκονομικὴ δυσκολία ὁ λαὸς τὴν θεωρεῖ ὡς Θεῖα δίκη, ὅμως δὲν λέει ἡ δίκη ἀλλὰ ἡ κρίση. Ἐτσι ὥστε ἡ δυσκολία νά πολλαπλασιάζεται μέ τὸ νά γίνεται ἀκατανόητη.

Ἐφόσον ὅσο ὀνομαζόταν μέ τὴν κατανοητὴ λέξη «δίκη», ἦταν γνωστὴ καὶ ἡ αἰτία, λόγω τῆς ὁποίας ἦρθε ἡ δυσκολία, ἦταν γνωστός καὶ ὁ Δικαστής, ὁ Ὅποιος ἐπέτρεψε τὴν δυσκολία, ἦταν γνωστός

καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιτρεπόμενης δυσκολίας. Μόλις ὅμως χρησιμοποιήθηκε ἡ λέξη «κρίση», λέξη ἀκαταλαβίστικη σέ ὅλους, κανεὶς δὲν ξέρει πιά νά ἐξηγήσει οὔτε γιὰ ποιοῦ λόγο, οὔτε ἀπὸ Ποιόν, οὔτε ὡς πρὸς τί. Μόνο σ' αὐτὸ διαφέρει ἡ τωρινή κρίση ἀπὸ τὶς κρίσεις ποῦ προέρχονται ἀπὸ τὴν ξηρασία ἢ τὴν πλημμύρα ἢ τὸν πόλεμο ἢ τὴν ἐπιδημία ἢ τοὺς πνιγμοὺς ἢ κάποιους ἄλλους πειρασμοὺς.

Μέ ρωτᾶς γιὰ τὴν αἰτία τῆς τωρινῆς κρίσης ἢ τῆς τωρινῆς Θεῖας δίκης. Ἡ αἰτία εἶναι πάντα ἡ ἴδια. Ἡ αἰτία γιὰ τὶς ξηρασίες, τὶς πλημμύρες, τὶς ἐπιδημίες καὶ ἄλλα μαστιγώματα τῆς γενιᾶς τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ αἰτία γιὰ τὴν τωρινή κρίση. Ἡ ἀποστασία τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν Θεό. Μέ τὴν ἁμαρτία τῆς Θεο – ἀποστασίας οἱ ἄνθρωποι προκάλεσαν αὐτὴ τὴν κρίση, καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἐπέτρεψε, ὥστε νά ξυπνήσει τοὺς ἀνθρώπους, νά τοὺς κάνει ἐνσυνειδητούς, πνευματικούς καὶ νά τοὺς γυρίσει πρὸς Ἐκεῖνον. Στὶς μοντέρνες ἁμαρτίες μοντέρνα καὶ ἡ κρίση.

Καὶ ὄντως ὁ Θεὸς χρησιμοποίησε μοντέρνα μέσα ὥστε νά τὸ συνειδητοποιήσουν οἱ μοντέρνοι ἄνθρωποι. Χτύπησε τὶς τράπεζες, τὰ χρηματιστήρια, τὶς οἰκονομίες, τὸ συνάλλαγμα τῶν χρημάτων. Ἀνακάτωσε τὰ τραπέζια στὶς συναλλαγές σ' ὅλο τὸν κόσμο, ὅπως κάποτε στὸ ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων. Προξένησε πρωτόγνωρο πανικὸ μεταξὺ ἐμπόρων καὶ αὐτῶν ποῦ ἀνταλλάσσουν τὸ χρῆμα. Προκάλεσε σύγχυση καὶ φόβο. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔκανε γιὰ νά ξυπνήσουν τὰ ὑπερήφανα κεφαλάκια τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, γιὰ νά ἔλθουν εἰς ἑαυτοὺς καὶ νά πνευματικοποιηθοῦν.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἄνεση καὶ τὸ ἀγκυροβόλημα στὰ λιμάνια τῆς ὑλικῆς σιγουριᾶς, νά θυμηθοῦμε τὶς ψυχές μας, νά ἀναγνωρίσουμε τὶς ἀνομίες μας καὶ νά προσκυνήσουμε τὸν ὕψιστο Θεό, τὸν ζωντανό Θεό.

Μέχρι πότε θά διαρκέσει ἡ κρίση; Ὅσο τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων παραμένει δίχως ἀλλαγὴ. Ὅσπου οἱ ὑπερήφανοι ὑπαίτιοι αὐτῆς τῆς κρίσης νά παραιτηθοῦν μπροστὰ στον Παντοδύναμο. Ὅσπου οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ λαοὶ νά θυμηθοῦν, τὴν ἀκαταλαβίστικη λέξη «κρίση», νά τὴ μεταφράσουν στὴ γλῶσσα τους, ὥστε μέ ἀναστεναγμὸ καὶ μετάνοια νά φωνάξουν: «ἡ Θεῖα δίκη». Πές καὶ ἐσύ, τίμιε πατέρα, ἡ Θεῖα δίκη, ἀντὶ ἡ κρίση, καὶ ὅλα θά σοῦ γίνουν ξεκάθαρα.

Χαιρετισμοὺς καὶ εἰρήνη

(Τὸ κείμενο προέρχεται ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δρόμος δίχως Θεὸ δὲν ἀντέχεται...», Ἱεραποστολικές ἐπιστολές Α', ἐκδ. «Ἐν πλῶ», Ἀθήνα 2008, σσ. 33 – 36. Ὁ τίτλος τοῦ πρωτοτύπου εἶναι: «Στόν παπα – Κάραν γιὰ τὴν κρίση τοῦ κόσμου»).

Ἱερός Ναός Ταξιαρχῶν Ὁσσας ἀπὸ τῆ φθορά στὴν ἀναγέννηση

Ὁ Ἱερός Ναός τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ὁσσας ἔχει μακράωνη καί ἐξαιρετικά ἐνδιαφέρουσα ἱστορία. Γενιές καί γενιές βαπτίστηκαν, παντρεύτηκαν, λειτουργήθηκαν καί συμμετείχαν σέ κάθε μυστήριο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καί πίστεως. Ἐδῶ λειτουργήθηκε καί καλλιέργησε τό ἦθος καί τή βαθύτατη πίστη τῆς στὸν Χριστό ἢ ἀγία νεομάρτυς Κυράννα.

Δυστυχῶς, στή μακράωνη αὐτὴ ἱστορική διαδρομή, ὁ Ναός υπέστη φθορές ἀπὸ ἀκραία φυσικά φαινόμενα καί ἀνθρώπινες παρεμβάσεις, ἐνῶ κατὰ καιροὺς δέχθηκε ἀνακαινίσεις, ἐπισκευές καί νεωτερισμούς μέχρι ἀλλοιώσεως τῶν στοιχείων του. Τὰ τελευταῖα χρόνια, ἡ εἰσροή ὑδάτων ἀπὸ τὴ σκεπὴ στό ἐσωτερικό τοῦ ναοῦ ἔκρουσε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ὑποδεικνύοντας τὴν ἄμεση ἀνάγκη ἀποκατάστασης καί στεγανοποίησης τῆς παλαιᾶς ξύλινης κεραμοσκεπῆς του. Ταυτόχρονα, ἐπισημάνθηκαν ἐργασίες πού θά πρέπει νά πραγματοποιηθοῦν στό ἄμεσο μέλλον γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἱστορικής καί ἀρχιτεκτονικῆς φυσιογνωμίας τοῦ μνημείου.

Συντάχθηκε, ἔτσι, μιά συνολικὴ μελέτη ἀντιμετώπισης τῶν προβλημάτων, ἡ ὁποία σέ πρώτη φάση ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεση ἐργασιῶν στή σκεπὴ τοῦ ναοῦ καί ἡ ὁποία ἐγκρίθηκε ἀπὸ τό τοπικὸ συμβούλιο μνημείων κεντρικῆς Μακεδονίας. Σέ ὅλο τό φάσμα τῶν διαδικασιῶν καί τοῦ ἔργου καθοριστικὴ εἶναι ἡ συνεισφορά, ἡ ἐμπειρία καί ἡ συνεργασία τοῦ ἐπιστημονικοῦ καί λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς 9ης ἐφορείας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων Θεσσαλονίκης.

Τὸν τελευταῖο χρόνο γίνεται μιά ἀξιόλογη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀποτακάσταση τοῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν. Στὴν ἱστορική αὐτὴ συγκυρία καλοῦνται ὅλοι οἱ φίλοι τῆς Ὁσσας καί κάθε πολίτης νά στηρίξει μέ κάθε τρόπο τὴν πρωτοβουλία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἐξεύρεση

οἰκονομικῶν πόρων, ὥστε νά ὁλοκληρωθοῦν οἱ ἐργασίες ἀποκατάστασης τοῦ Ναοῦ. Μὲ τὴ συνεισφορά μας βάζουμε ἓνα λιθαράκι στὴν ἀνάδειξη ἐνός μεταβυζαντινοῦ μνημείου, πού καλούμαστε νά τό παραδώσουμε ἀκέραιο καί αὐθεντικὸ στὶς γενιές πού ἐρχονται.

Ἱερό Λείψανο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ στήν Ἱερά Μητρόπολη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέσα σέ κλίμα κατανύξεως ἡ πόλις τοῦ Λαγκαδᾶ ὑποδέχθηκε στίς 14 Ἰανουαρίου ἱερό λείψανο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, πού φυλάσσεται στήν Ἱερά Μονή Ἀγίας Τριάδος, τήν ὁποία ἱδρυσε ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος.

Ὅλος ὁ κληρός καί ὁ λαός τῆς πόλεως καί τῆς ἐπαρχίας Λαγκαδᾶ, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννη συμπαραστατούμενον ἀπό τούς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Θεοπόλεως κ.κ. Παντελεήμονα καί Θερωῶν κ.κ. Δημήτριο, ὑποδέχθηκε τήν χαριτόβρυτη δεξιὰ χεῖρα τοῦ Ἁγίου τοῦ αἰῶνος μας στήν πλατεία «Μητροπολίτου Σπυρίδωνος». Τό ἱερό λείψανο μετέφερε ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης καί Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης π. Γρηγόριος Νανακούδης, ἐνῶ ἄγημα τοῦ στρατοῦ καί ἡ φιλαρμονική τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ ἀπέδωσαν τίς πρέπουσες τιμές.

Τό ἱερό λείψανο μεταφέρθηκε μέ πομπή στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὅπου καί ἐψάλη Δοξολογία χοροστατούντος τοῦ

Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Ἰωάννου. Στή συνέχεια ἐτελέσθη Μέγας Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός, στόν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερωῶν κ.κ. Δημήτριος.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης στήν προσφώνησή του ἀναφέρθηκε ἀφενός στήν προσωπικότητα καί τίς ἀρετές τοῦ Ἁγίου καί ἀφετέρου ἐξέφρασε τή βαθύτατη εὐγνωμοσύνη του καί τίς εὐχαριστίες του πρὸς τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ.κ. Ἐφραίμ, ὁ ὁποῖος ἀνταποκρίθηκε ἄμεσα στό αἶτημα τῆς Μητροπόλεως καί εὐλόγησε τή μεταφορά τῆς δεξιᾶς χεῖρός τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Τό ἱερό λείψανο παρέμεινε γιά προσκύνηση στό Μητροπολιτικό Ναό μέχρι τίς 31 Ἰανουαρίου, ἐνῶ πλήθη πιστῶν καί εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἀπό πολλὰ μέρη τῆς πατρίδος μας προσήλθαν, γιά νά προσκυνήσουν καί νά ζητήσουν τή βοήθεια, τήν προστασία καί τίς πρεσβείες τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, καθημερινά δέ τελοῦνταν στό Ναό Θεία Λειτουργία, Παράκληση στόν Ἅγιο Νεκτάριο καί Ἀγρυπνία.

Ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχεται τό Ἱερό Λείψανο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ.

Πλήθη πιστῶν προσήλθαν, διά τήν προσκύνησιν τοῦ ἱεροῦ λείψανου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κρατῶν τήν χαριτόβρυτη δεξιὰ χεῖρα τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ

*Ὁ Τίμιος Σταυρός καί ὁ Ἄραφος Χιτώνας τοῦ Κυρίου
ἀπό τῆς Ἱερᾶ Μονῆς Παντοκράτορος
στήν Μητρόπολη Λαγκαδᾶ, Δητῆς καί Ρεντίνης*

Μέ λαμπρότητα καί σύμφωνα μέ τήν ἐκκλησιαστική τάξη, μέ τήν παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν καί πλήθους πιστῶν, πραγματοποιήθηκε στήν Ἱερᾶ Μητρόπολη Λαγκαδᾶ, Δητῆς καί Ρεντίνης ἡ ὑποδοχή τεμαχίου τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καθῶς καί τεμαχίου τοῦ ἄραφου Χιτώνος τοῦ Κυρίου ὡς καί τεμαχίου ἐκ τοῦ λίθου τοῦ Ζωοδόχου Τάφου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Ἁγίου Ὁρους πρὸς ψυχικήν ὠφέλειαν καί πνευματικήν ἐνίσχυσιν τοῦ λαοῦ τῆς Μητροπόλεώς μας.

Τά πολύτιμα προσκυνήματα ἐκόμισαν ὁ Ἱερομόναχος π. Ἀλέξιος καί ὁ μοναχός π. Νικόδημος. Ἡ ὑποδοχή πραγματοποιήθηκε μπροστά στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ, Δητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννη. Κατόπιν τελέσθηκε Δοξολογία καί ἀκολουθῶς Ἑσπερινή Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία ἱερουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος στήν ὁμιλία του εὐχαρίστησε τόν καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτο-

ρος τοῦ Ἁγίου Ὁρους πανοσιολογίατο Ἀρχιμ. π. Γαβριήλ, τό Ἡγουμενοσυμβούλιο τῆς Μονῆς, καθῶς καί τούς πατέρες πού ἀπέστειλε ἡ Μονή ὡς ἐκπροσώπους τῆς, καί τόνισε ὅτι ἡ ἀφιξη τῶν πολυτίμων αὐτῶν θησαυρῶν τῆς πίστεώς μας στήν Ἱερᾶ Μητρόπολή μας ἀποτελεῖ γεγονός ὑψίστης πνευματικῆς σημασίας καί τόνισε τή σωστική ἀξία τοῦ Τιμίου Ξύλου στή ζωή τοῦ χριστιανοῦ λέγοντας

χαρακτηριστικά ὅτι διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τό «**Ξύλον τῆς παρακοῆς**» ἐγένε «**Ξύλο ζωῆς καί σωτηρίας**». Στήν ἀντιφώνησή του ὁ π. Ἀλέξιος, ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος, ἀφοῦ μετέφερε τίς εὐχές τοῦ Καθηγουμένου καί τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς, ἐπαίνεσε τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας, γιά τήν πρωτοβουλία πού ἔλαβε, νά κομισθεῖ ὁ Τίμιος Σταυρός στήν Ἱερᾶ Μητρόπολη Λαγκαδᾶ, Δητῆς καί Ρεντίνης πρὸς ἁγιασμό καί ἐνίσχυση τῶν πιστῶν τῆς ἐπαρχίας

μας. Τά ἱερά Θησαυρίσματα τῆς πίστεώς μας ἀναχώρησαν ἀπό τό Ναό τήν Κυριακή 20 Μαρτίου μετὰ τόν Κατανυκτικό Ἑσπερινό, στόν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας.

*Ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχεται τόν Τίμιο Σταυρό.
Ἀπ.κ.α. τόν ὁ Ἱερομόναχος π. Ἀλέξιος
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Ἁγίου Ὁρους*

*Θυμίαμά σοι προσφέρομεν,
Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν*

*Ὁ Τίμιος καί Ζωοποιός Σταυρός,
τεμάχιον τοῦ ἁράφου χιτώνος τοῦ Κυρίου
καί τεμάχιον ἐκ τοῦ λίθου τοῦ Παραγίου Τάφου*

Ἀρχιερατικὸν Συλλεΐτουργο καὶ Θεολογικὴ - Ἀγιολογικὴ Ἡμερίδα στὴν Ὅσσα, γιὰ τὰ 260 ἔτη ἀπὸ τὸ Μαρτύριο τῆς Ἀγίας Νεομάρτυρος Κυράνης

Μὲ Ἀρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον ξεκίνησε τὸ διήμερο, λατρευτικῶν καὶ ἐορτίων ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυράνης προεξάρχοντος τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ.κ. Προκοπίου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικοδήμου, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεήμονος, Σερῶν καὶ Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγου, καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Θεοουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος, Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου καὶ τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Δητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Παρέστησαν ἀκόμη ὁ Περιφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Παν. Ψωμιάδης, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Αναστασιάδης, μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀντιπροσωπία τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῆς περιοχῆς, καθὼς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατικῆς Ἀναγεννήσεως κ. Στ. Παπαθεμελῆς. Οἱ ἐόρτιες ἐκδηλώσεις συνεχίστηκαν τὸ ἀπόγευμα μὲ μέγα Ἀρχιερατικὸν Ἑσπερινὸν καὶ Ἱερὰν Ἀγρυπνίαν πρὸς τιμὴν τῆς

Ἀγίας Κυράνης καὶ ὁλοκληρώθηκαν τὸ πρωὶ μὲ Ἐπιστημονικὴν Θεολογικὴν - Ἀγιολογικὴν Ἡμερίδα μὲ θέμα τὰ «260 ἔτη ἀπὸ τὸ μαρτύριον τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυράνης».

Τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον ἐξεπροσώπησε ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμος, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε τὸ σεπτὸν Πατριαρχικὸν Μήνυμα καὶ κήρυξε τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἐνῶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον Β' καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐξεπροσώπησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερῶν καὶ Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε τὸ μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου. Παρέστησαν, ἐπίσης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικόδημος καὶ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Θεοουπόλεως κ.κ.

Παντελεήμων καὶ Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος. Ἐπίσης, πλήθος καθηγητῶν πανεπιστημίου, κληρικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ λαοῦ. Χαιρετισμούς ἀπηύθυνε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης, καθὼς καὶ ὁ Ἀντιδήμαρχος Περιβάλλοντος κ. Χα-

Ἀπό τό Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο εἰς τόν Ἱερό Ναό Ἁγίας Κυράνης Ὁσσης

ριτωνίδης, ἐκπροσωπώντας τόν Δήμαρχον Λαγκαδά.

Τό ἐπιστημονικόν τμήμα τῶν εἰσηγήσεων τῆς ἡμερίδος κάλυψαν, μέ τήν ἐμπειρη προεδρία τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καθ. κ. Μιχαήλ Τρίτου, οἱ καθηγητές Αρχιμ. Νικόδημος Σκρέτσας, μέ θέμα «Νεομάρτυρες καί σύγχρονος κόσμος», κ. Τρύφων Τσομπάνης μέ θέμα

«Ἀσματικές Ἀκολουθίες εἰς τήν μνήμην τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Κυράνης» καί ὁ κ. Σωτήριος Μπαλατσούκας μέ θέμα «Νεομαρτυρολογικά. Αναφορές εἰς τόν Βίον τῆς Ἁγίας Κυράνης».

Μετά τό πέρας τῶν εἰσηγήσεων ἀκολούθησε συζήτησις μέ ἐρωτήσεις πού ἀπηύθυνε τό κοινό πρὸς τοὺς ὁμιλητὲς τῆς ἡμερίδος σχετικὲς μέ τὰ θέματα τὰ ὅποια ἐκεῖνοι κάλυψαν.

Συγκυμὸντα ἀπὸ τῆς Λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Εἰκότος τῆς Ἁγίας Κυράνης

*Ὁ Παραγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀθανάσιος,
ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ.κ. Βαρθολομαίου,
ἀνέγνωσε τὸ μήνυμα τοῦ Πατριάρχου*

*Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σεργῶν καὶ Νιγηρίτης κ.κ. Θεολόγος,
ἀνέγνωσε τὸ μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Γερωνύμου
καὶ ἐκπροσώπησε τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κηρύσσει τὴν ἐραξὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδος

Ο Παραγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Άρθμιος, οί Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ίερισσού, Άγίου Όρους και Άρδαμερίου κ. Νικόδημος και Σεργώρ και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ό Θεοφιλέστατος επίσκοπος Θερωών κ. Παρτελεήμων και ό Γραμματεής της Ίερας Συνόδου και του ιδιαιτέρου γραφείου του Άρχιεπισκόπου παροισιολογιώτατος Αρχιμωνδρίτης π. Πλάτωρ Κρικης

Ο Πρόεδρος της Ήμερίδος κ. Μιχαήλ Τρίτος και οί όμιλητές της ήμερίδος Άρχιμ. Νικόδημος, Σκρέττας, Τρόφων Τσομπάνης και Σωτήριος Μπαλατσούκας

Ἐγκαίρια τοῦ Πολυδυνάμου Πνευματικοῦ Κέντρου «Ἡ Ἁγία Κυράννα»

Μέ ξεχωριστή χαρά καί συγκίνηση ὑποδέχθηκε ὁ Λαγκαδᾶς τόν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερώνυμο τόν Β΄. Ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος ἀπό τόν Ποιμέναρχη μας, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννη, ἔτυχε τῆς ὑποδοχῆς τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ στήν περιοχή τῶν Λαγυνῶν, ὅπου εὐρίσκεται τό Προσκύνημα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος, ἀφού ξεναγήθηκε στόν ὑπό ἀνέγερσιν Βρεφονηπιακό Σταθμό καί στό Μουσεῖο Λειτουργικῆς Παραδόσεως καί Πολιτισμοῦ «Φάρος», ὁδηγήθηκε στό Πνευματικό Κέντρο Νεότητος «Ἡ Ἁγία Κυράννα».

Ἐκεῖ τόν ὑποδέχθηκαν ἡ σεπτή χορεία τῶν Ἀρχιερέων, ὁ Ἱερός Κλήρος, οἱ Τοπικές Ἀρχές καί σύμπας ὁ εὐσεβής λαός τῆς Μητροπόλεώς μας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τέλεσε μέσα σέ κλίμα κατάνυξης τόν Ἀγιασμό τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου Πολυδυνάμου Πνευματικοῦ Κέντρου Νεότητος, μέ τή συμμετοχή τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίου, Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς κ.κ. Προ-

κόπιου, Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικοδήμου, Μιλήτου κ.κ. Ἀποστόλου, Σεργῶν καί Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγου, Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακαρίου, Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου κ.κ. Ἱεροθέου, Βρεσθένης κ.κ. Θεοκλήτου, Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμονος καί Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

Ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας παρευρέθησαν ὁ Περιφερειάρχης Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Παναγιώτης Ψωμάδης, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης κ. Ἀπόστολος Τζιτζικώστας καθώς καί οἱ βουλευτές κ. Σάββας Ἀναστασιάδης, καί κ. Θεόδωρος Καράογλου.

Στήν προσφώνησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας εὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατο γιά τήν ξεχωριστή τιμή τῆς παρουσίας του καί στή συνέχεια περιέγραψε τίς δραστηριότητες, πού ἀναπτύσσει τό Πνευματικό Κέντρο Νεότητος (Φροντιστηριακά μαθήματα ἐνισχυτικῆς διδασκαλίας, Σχολή Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Σχολή Ἀγιογραφίας καί Σχολή Γονέων). Ἀκολούθως, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης καλωσόρισε τόν Μακαριώτατο καί τόν εὐχαρίστησε γιά τήν τιμή πού ἐπέφυλαξε στήν πόλη τοῦ Λαγκαδᾶ μέ τήν ἐπίσκεψή του.

*Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος
τελεῖ τὸν ἀγιασμό τῶν ἐγκαινίων τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου*

Ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀραστασιάδης κόβει τὴν κορδέλλα τῶν ἐγκαινίων παρουσία τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου, τοῦ Παραγωγιάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀρθύμιου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς κ.κ. Προκοπίου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ξεναγεῖ τόν Μακαριώτατο στους χώρους τοῦ Πολυδυνάμου Πνευματικοῦ Κέντρου

Ἀπό τήν επίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου στό Προσκύνημα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στό Δεσβέρι

Στήν ὁμιλία του ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας γιά τήν πρόσκληση, τόν συνεχάρη γιά τό πολυσχιδές ἔργο, πού ἔχει ἀναπτύξει σέ τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Ἰδιαίτερα συγκινημένος ἀπό τή θερμή παρουσία τῶν πιστῶν, τόνισε πῶς τό ἔργο αὐτοῦ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου δέν εἶναι μόνο πολιτισμικό καί πολιτιστικό ἀλλά καί ἀναπτυξιακό. Συνεχίζοντας ὑπογράμμισε ὅτι ἡ κρίση, τήν ὁποία διέρχεται ἡ χώρα μας, καθῶς καί οἱ κάθε μορφῆς κρίσεις, ἀντιμετωπίζονται μέ ἀρχές καί ἀξίες, οἱ ὁποῖες στεριώνουν μόνο ὅταν ὑπάρχει πνευματικό

ὑπόβαθρο.

Ἀναφερόμενος στήν Ἁγία Κυράννα, στήν ἱερά μνήμη τῆς ὁποίας εἶναι ἀφιερωμένο τό νέο Πνευματικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεώς μας, τόνισε πῶς τό μαρτύριο εἶναι πράξη φανέρωσης τῆς ἀλήθειας.

Στό τέλος τῆς ἐκδήλωσης ἔγιναν τά ἀποκαλυπτήρια τῆς μαρμαρίνης πλάκας τῶν ἐγκαινίων, ἐνῶ στή συνέχεια ὁ Μακαριώτατος ξεναγήθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας στούς ἀνακαινισμένους χώρους τοῦ Κέντρου Νεότητος.

Ὁ Μακαριώτατος ἀναγιγνώσκει τὴν ἀραμνηστικὴ πλάκα τῶν ἐγκαυρίων

Ὁ Μακαριώτατος μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας στὸ Μητροπολιτικὸ Μέγαρο, ὅπου ἀντάλλαξαν εὐχές καὶ ἀραμνηστικὰ δῶρα

Ἀραμνηστικὴ φωτογραφία ἀπὸ τὴν ἔλευση τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν

*Στιγμιότυπα από τήν ἔλευση τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τόν Λαγκαδά
διὰ τὰ ἐγκαίρια τοῦ Πολυδύναμου Πνευματικοῦ Κέντρου
«Ἡ Ἁγία Κόρinna»*

Τό ἅγιο Δωδεκαήμερο στήν Μητρόπολη Λαγκαδά, Αἰτῆς καί Ρερτίνης

Στίς 23 Δεκεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος παρέδω-
σε στήν Διευθύντρια τοῦ 1ου Δημοτικοῦ Σχο-
λείου Λαγκαδά κ. Όλγα Βασιλειάδου καί στήν
ἀντιπροσωπεία τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου σει-
ρά παιδαγωγικῶν καί μορφωτικῶν βιβλίων γιά
τήν νεοϊδρυθεῖσα Βιβλιοθήκη τοῦ Σχολείου. Τήν
ἐπομένη, παραμονή τῶν Χριστουγέννων, ἀπό νωρίς
τό πρωΐ ἐπισκέφθηκαν τόν Σεβασμιώτατο γιά νά τόν
εὐχηθοῦν καί νά τοῦ ποῦν τά κάλαντα δεκάδες παι-
διά τῆς πόλεως Λαγκαδά, τοπικοί φορεῖς, πολιτιστι-
κοί σύλλογοι, οἱ Διοικητές τῶν Στρατιωτικῶν Μονά-
δων τῆς Περιοχῆς μέ ἀντιπροσωπείες στρατιωτῶν.
Ἐνῶ κατά τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβασμι-
ώτατος Ποιμενάρχης μας χοροστάτησε στόν Ὅρθρο

καί προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στόν Ἱερό
Μητροπολιτικό Ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, κατά
τήν διάρκεια τῆς ὁποίας χειροτόνησε τόν π. Παντε-
λεήμονα Καλπιτζή καί τοῦ ἀπένειμε τό ὄφφίκιο τοῦ
ἀρχιμανδριτοῦ.

Στίς 26 καί 27 Δεκεμβρίου συμμετεῖχε στίς λα-
τρευτικές ἐκδηλώσεις τοῦ πανηγυρίζοντος
Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Στεφάνου Ἀρναίας
προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ,
Ἁγ. Όρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικοδήμου. Ἐνῶ
τήν παραμονή τῆς Πρωτοχρονιάς δέχθηκε στό Μη-
τροπολιτικό Μέγαρο πλήθος ἱερέων, πιστῶν καί
παιδιῶν καί ἀντάλλαξε μαζί τους τίς καθιερωμέ-
νες εὐχές. Στή συνέχεια, παρουσία τοῦ Βουλευτοῦ

Μέ τόν Ταξίαρχο τῆς 34ης Μ/Κ Ταξιαρχίας
κ. Πέτρο Γεωργίου, μέ τόν ὁποῖον ἀντῆλλαξαν
εὐχές, γιά τό Νέο Ἔτος.

Μέ στρατιῶτες, οἱ ὁποῖοι ἔψαλλαν τά κάλαντα
τῶν Χριστουγέννων

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐβλογὼν τὴν βασιλόπιττα

κ. Σάββα Αναστασιάδη, τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννη Αναστασιάδη, τῶν τοπικῶν, ἀστυνομικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἱερέων, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν καθὼς καὶ πολλῶν πιστῶν πραγματοποιήθηκε ἡ κοπή τῆς βασιλόπιτας. Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας προεξήρχε στὸν ἐσπερινό στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Βασιλείου τῆς Βασιλειάδος. Τὴν ἐπομένη ἐλειτούργησε στὸν Μητροπολιτικό Ναό τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς καὶ παρουσία ὅλων τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν ἐτέλεσε τὴν Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Νέου Ἑτους.

Τὴν Πέμπτη 06.01.2011 ἐτελέσθη ὁρθρος καὶ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθηκε ἡ τελετὴ τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου.

Ἐν συνεχείᾳ καὶ ὥρα 11:00 π.μ. ἔγινε ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸ δημοτικὸ κολυμβητήριό τοῦ Λαγκαδᾶ. Μετὰ τὸ τέλος τῆς τελετῆς καὶ ὥρα 12:30, λεωφορεῖα μετέφεραν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα στὴν Λίμνη Βόλβη, ὅπου παρέστη ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας γιὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Λαγκαδᾶ εἶπε μὲ τὸν δικό της τρόπο τὰ κάλαρτα στὸν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας

Μέ παιδιὰ πού τραγούδησαν τὰ κάλαρτα τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων

*Ἀπὸ τὰ Θεοφάνεια στὴ Λίμνη Βόλβη.
Ὁ Σεβασμιώτατος ἐβλογεῖ τὸν κ. Ἀθανάσιο Πετρίδη, ὁ ὁποῖος
ἔπιασε τὸν Σταυρό στὰ παγωμένα νερά τῆς Λίμνης*

Όνομαστήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Μέ ἱεροπρέπεια καί ξεχωριστή λαμπρότητα ἐορτάστηκε ἡ μνήμη τοῦ Τιμίου καί Ενδόξου Προφῆτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου εἰς τήν Ἱερά Μητρόπολη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης. Ἀρχιερατικό συλλεῖτουργο ἐτελέσθη εἰς τόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἄγει τά ὀνομαστήριά του.

Εἰς τήν Θεία Λειτουργία παρέστησαν ἱεουργοῦντες οἱ Μητροπολίτες Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικόδημος, Λαρίσης καί Τυρνάβου κ.κ. Ἰγνάτιος, Σερρών καί Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγος, Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καί Μήλου κ.κ. Δωρόθεος, Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακάριος, καθὼς καί οἱ Ἐπίσκοποι Θεουπόλεως κ.κ. Παντελεήμων καί Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος.

Τόν Θεῖο Λόγο ἐκήρυξε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου κ.κ. Δωρόθεος, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τήν ἁγία μορφή τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί εὐχήθηκε, ἐκ μέρους τῆς χορείας τῶν Ἀρχιερέων, στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας.

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης εὐχαρίστησε τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι μέ τήν παρουσία τους καί τήν συμπροσευχή τους λάμπρυναν τήν ὀνομαστική του ἐορτή καί εὐχήθηκε στόν Δήμαρχο Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννη Ἀναστασιάδη γιά τήν ὀνομαστική του ἐορτή.

Ακολουθῶς, οἱ Ἀρχιερεῖς, συνοδεία τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως, ὀδηγήθηκαν εἰς τὴν Αἴθουσα τοῦ Θρόνου, ὅπου καὶ εὐχήθηκαν στὸν Σεβασμιώτατο.

Ἐν συνεχείᾳ μετέβησαν εἰς τὴν περιοχὴ τῶν Λουτρῶν Λαγκαδᾶ, ὅπου καὶ ἐθεμελιώθη ὁ πρὸς ἀνέγερσιν Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Θεοφανείων καὶ τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα εἰς τὸ ὅποιο συμμετεῖχαν παραδοσιακά χορευτικά συγκροτήματα τῶν πολιτιστικῶν συλλόγων τῆς περιοχῆς Λαγκαδᾶ.

Ἀπὸ τὴν θεμελίωση τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Θεοφανείων καὶ τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Διακρίνονται ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Ἀναστασιάδης καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἱερισσοῦ, Αγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ.κ. Νικόδημος, Σύρον κ.κ. Δωρόθεος, Σεργῶν καὶ Νιγρίτης κ.κ. Θεολόγος καὶ Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακάριος

*Ἀπὸ τὴν τελετὴ τῆς θεμελίωσης τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ
τῶν Θεοφανεῶν καὶ τοῦ Τιμίου Προδρόμου*

Πλήθη πιστῶν προσῆλθον διὰ τὰ εὐχρηστὰ τὸν ἐορτάζοντα Ποιμενάρχην τους

Χορωδεῖες καὶ Παραδοσιακά συγκροτήματα τίμησαν τὸν ἐορτάζοντα Μητροπολίτη Λαγκαδά, Αἰτῆς καὶ Πετρίνης

*Μέ τόν Παραγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης
κ.κ. Άρθιμο καί νέους τῆς ἐπαρχίας τοῦ Λαγκαδά*

*Μέ τόν Παραγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ.κ. Άρθιμο
τόν Πρωτοσύγγελλο τῆς Ι.Μ.Θ. π. Στέφανο Τόλιο,
τόν Γεν. Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Ι.Μ.Θ.
π. Δαβίδ Τζουμάκα καί
κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης*

*Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας δέχτηκε εὐχές ἀπό τόν Παραγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ.κ. Άρθιμο
καί τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ξάνθης καί Περιθεωρίον κ.κ. Πατελεήμονα,
Καστορίας κ.κ. Σεραφείμ, Ζιγνῶν καί Νευροκοπίου κ.κ. Ἱερόθεο*

Μέ τούς κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Αἰθῆς καί Ρεντίνης

Ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν Ἱερά Μητρόπολη Λαγκαδᾶ, Δητῆς καὶ Ρεντίνης

Μὲ ξεχωριστὴ χαρὰ καὶ λαμπρότητα γιορτάστηκε, στὸν σεπτὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ, ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ μνήμη τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Στὸ λαμπρὸ πανυγηρικὸ συλλεΐτουργο τῆς ἐορτῆς προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Δητῆς καὶ Ρεντίνης κ. κ. Ἰωάννης. Τὸν ἄμβωνα τῆς ἐορτασίμου ἡμέρας ἐλάμπρυνε μὲ τὴν παρουσία του καὶ τὸν μεστό του λόγο ὁ ἐλλογιμώτατος καθηγητὴς καὶ κοσμήτορας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιχαὴλ Τρίτος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτόνισε τὴν σχέση τῆς Ὁρθοδοξίας μετὰ τὸ Γένος καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ μετὰ τὸν Ἑλληνισμό στὴν δραματικὴ διαχρονία τους καὶ τὴν μαρτυρικὴ συμπόρευσίν τους.

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι μέγεθος οἰκουμενικὸ πὺν ὑπερνικᾶ τοπικισμοὺς καὶ ἐθνοφυλετισμοὺς ἀποτελώντας τὸν πνευματικὸ καταλύτη τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ταυτότητος τοῦ Γένους.

Ὁ ἐορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκλείσει μὲ τὴν συγκινητικὴ λιτάνευση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων καὶ τῶν ἱερῶν Λειψάνων ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγνωσθέντος σὲ στάσεις τρεῖς τοῦ συμβόλου τῆς Πίστεως καὶ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Κλείνοντας τὴν ὅλη τελετὴ ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τὸν ὁμιλητὴ, ἐπῆνεσε τὸν παριστάμενο λαὸ καὶ εὐχήθηκε πατρικᾶ ἡ Ὁρθοδοξία μας νὰ μεταστοιχειώνεται καθημερινὰ σὲ Ὁρθοπραξία.

Ἐπεκτείνοντας τὸν λόγο τοῦ ὁμιλητοῦ διερωτήθηκε καὶ ὁ ἴδιος τὸ πὺν θὰ εὐρίσκετο σήμερα τὸ Γένος μας καὶ ὁ εὐρύτερος χώρος γύρω ἀπὸ τὴν πατρίδα μας χωρὶς τὴν Ὁρθοδοξία.

*Β' Κυριακή τῶν Νηστειῶν στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ
Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ - Θεσσαλονίκης*

Τὸ Σάββατο 19 Μαρτίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Δητῆς καὶ Ρεντίνης, προσκεκλημένος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου, παρέστη στὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸ Ναὸ Θεσσαλονίκης, χοροστάτησε στὸν ἑσπερινὸ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὅπου καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο, ἀναφερόμενος στὴν προσωπικότητα καὶ τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Στὸν Πανηγυρικό Ἑσπερινό ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Μητροπολίτης Θερμῶν κ.κ. Δημήτριος.

Τὴν ἐπομένη Β' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν συμμετεῖχε στὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο καὶ στὴ Λιτανεΐα ποὺ τελέστηκε μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀνθίμου καὶ συλλειτουργούντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Μητροπολίτου Θερμῶν κ.κ. Δημητρίου.

*Στιγμιότυπα από τήν παρηγυρική Θεία Λειτουργία καί τή Λειτουργία
προεξάρχοντος τοῦ Παραγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ἀρθίου
καί συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδά, Αἰτῆς καί Ρετιρῆς κ.κ.
Ἰωάννη καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θερωῶν κ.κ. Δημητρίου, σὸν παρηγυρίζοντα
Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Θεσσαλονίκης
Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τήν Β' Κυριακή τῶν Νηστειῶν*

Ἡ Διπλή ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστατῶν εἰς τὸν
ἑσπερινὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ

Μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα γιορτάσθηκε στὸν Λαγκαδᾶ ἡ διπλὴ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας. Οἱ ἐκδηλώσεις ξεκίνησαν στὶς 24/03/2011 μὲ τὸν ἑσπερινὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ποὺ τελέσθηκε στὸν ἱερό ναὸ τοῦ Περιβολακίου καὶ στὸν ὁποῖο προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης. Κατόπιν, στὴν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ἔλαβε χώρα ἐορτια ἐκδήλωση, στὴν ὁποία ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης κ. Ἀθανάσιος Καραθανάσης μὲ θέμα: «Τὸ Γένος στὴν τουρκοκρατία καὶ τὸ 1821». Ὁ ὁμιλητὴς ἀναφέρθηκε στὴ διαχρονικὴ ἐνότητα Ἐκκλησίας καὶ ἔθνους καὶ ἀπάντησε μὲ ἐπιχειρήματα στοὺς σημερινούς διαστρεβλωτὲς τῆς ἱστορίας.

Στὴ συνέχεια τὰ χορωδιακὰ σχήματα τῆς ἐνορίας τῶν Λαγυνῶν καὶ τοῦ Πολιτιστικοῦ ὀργανισμοῦ ΜΥΤΔΟΝΙΑ παρουσίασαν ἐπίκαιρα τραγούδια, ἐνῶ τὰ χορευτικὰ τμήματα τῶν πολιτιστικῶν συλλόγων Ἀσκοῦ, Εὐαγγελισμοῦ καὶ Μυγδονίας-Λαγκαδᾶ παρουσίασαν παραδοσιακοὺς χοροὺς ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Σεβασμιώτατος, τέλος, κλείνοντας τὴν ἐκδήλωση εὐχήθηκε ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός, ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἡ Μητέρα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς πατρίδος μας, νὰ σκέπει, νὰ στηρίζει καὶ νὰ φωτίζει τὸ νοῦ καὶ τὶς καρδιές ὧσων ἀγωνίζονται σ' αὐτοὺς τοὺς χαλεποὺς καὶ κρίσιμους καιροὺς, ὥστε νὰ ὀδηγηθοῦμε σὲ ἡμέρες καλύτερες καὶ εὐτυχέστερες.

Ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης
κ. Ἀθανάσιος Καραθανάσης

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση τῆς Ἐθνικῆς Ἑπετείου τοῦ 1821

Οί έκδηλώσεις γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐπέτειο κορυφώθηκαν στὶς 25/03/2011, ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μὲ τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης.

Στὸν κατάμεστο Μητροπολιτικὸ Ναὸ, παρουσία ὅλων τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου, τῶν φορέων πολιτισμοῦ καὶ τῆς μαθητιώσας νεολαίας, τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ἡ ἐκπαιδευτικὸς κα Θωμαΐδου Χαρά ἡ ὁποία ἀναφέρθηκε στὰ «δύο χαῖρε» τῆς ἑορτῆς καὶ τόνισε ὅτι ἡ ἱστορία τῶν λαῶν γράφεται ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς θυσίας καὶ μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀγωνιστῶν. Ὑπογράμμισε τὴν συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν δασκάλων τοῦ γένους, τῶν λογίων,

τῶν κλεφταμαρτωλῶν στὴν μεγάλη ἰδέα τῆς Ἐπανάστασης καὶ στὸ αἰσιο ἀποτέλεσμά της. Ὁ Σεβασμιώτατος, συγχαίροντας τὴν ὁμιλήτρια καὶ τὸν λαὸ γιὰ τὴν παρουσία τους, τόνισε ἰδιαίτερα τὸν διπλὸ χαρακτήρα τῆς ἑορτῆς, τὴν γιορτὴ τῆς «πίστης καὶ τῆς λευτεριάς», καὶ ὑπογράμμισε ὅτι τὸ κεφάλαιο τῆς σωτηρίας, πὺξ ξεκίνησε μὲ τὸν Εὐαγγελισμό, ἐνίσχυσε τὸ φρόνημα τῶν Ἑλλήνων καὶ στὴν ἐπανάσταση, γιὰτὶ εἶχαν πλέον τὴν βεβαιότητα τοῦ λόγου τοῦ Ἀρχαγγέλου «οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ρῆμα». Κλείνοντας τὴν ὁμιλία τοῦ ὁ Ποιμενάρχης μας σημείωσε ὅτι πρέπει καὶ πάλι νὰ κρατήσουμε ψηλὰ τὴ σημαία καὶ τὸ λάβαρο τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδας καὶ νὰ μένουμε πιστοὶ στὰ διδάγματα τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1821.

Κατόπιν μετέβησαν στὸ χώρο τοῦ Ἡρώου Λαγκαδᾶ, ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση στὴν μνήμη τῶν πεσόντων ἡρώων. Ἀκολούθησε κατάθεση στεφάνων καὶ ἀμέσως μετὰ πραγματοποιήθηκε ἡ παρέλαση σὲ κεντρικὴ ὁδὸ τῆς πόλεως μας.

*Ἀπὸ τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ τὴν ἐπίσημη Δοξολογία
στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς, τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου*

Ἡ Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως στήν Μητρόπολη Λαγκαδά, Αητῆς καί Ρερτίνης

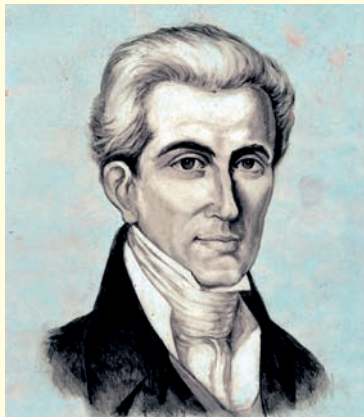
Στίς 27 Μαρτίου, Κυριακή Γ' τῶν Νηστειῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας χοροστάτησε στόν Ὅρθρο, ἐτέλεσε τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμί-ου Σταυροῦ καί προεξήρχε στήν Θεία Λειτουργία στόν κατάμεστο περικαλή Ἱερό Ναό τῶν Ἀγ. Κων-σταντίνου καί Ἑλένης Ἀσσήρου.

Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στήν ἱστορία τοῦ Σταυροῦ καί τόνισε πῶς «στόν Σταυρό τοῦ Κυρίου προσβλέπουμε μέ ἐμπιστοσύνη καί ἐλπίδα. Ἀπό ἐκεῖνον ἀντλοῦμε θάρρος καί ἀνδρεία, τόλμη καί ἡρωϊσμό. Ἡ Ἐκκλησία βιώνει τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, διακηρύσσει καί λιτανεύει τό Σταυρό. Καί τοῦτο διότι τιμώντας τό Σταυρό, προσκυνοῦμε τόν Ἑσταυρωμένο. Αναγνωρίζουμε τό μέγεθος τῆς θυσίας, πού ὁ Χριστός ὑπέστη γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων».

Στό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας χειροθέτησε Ἀναγνώστες τόν ἀρχιτέκτονα κ. Φίλιππο Καλλία καί τόν φοιτητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. κ. Παναγιώτη Γιάννη

Βιβλιοπαρουσίαση «Ἰωάννης Καποδίστριας - ὁ Ἅγιος τῆς πολιτικῆς»

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης, σὲ συνεργασία μὲ τὸν Δήμο Λαγκαδᾶ, διοργάνωσε ἐκδήλωση, στὶς 2 Μαρτίου 2011, στὴν αἴθουσα «Μυγδονία» τῶν Λουτρῶν Λαγκαδᾶ, μὲ ἀφορμὴ τὴν παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ἰωάννη Κορνιλιάκη «Ἰωάννης Καποδίστριας ὁ Ἅγιος τῆς πολιτικῆς» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῶν 180 χρόνων τόσο ἀπὸ τὴν ἱδρυση τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν θλιβερὴ ἡμέρα τῆς δολοφονίας τοῦ πρώτου κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης, στὴν ἐναρκτήρια ὁμιλία τοῦ, τόνισε ὅτι ἀφενὸς οἱ ἐπιστολὲς τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια ἀποτελοῦν μεγάλο θησαυρὸ καὶ παρακαταθήκη καὶ ἀφετέρου ὅτι ἡ προσωπικότητά του ἀποτελεῖ πρότυπο ἐμπνευσης

γιὰ τοὺς ἐκάστοτε κυβερνήτες.

Ἀκολούθως, ὁ Δήμαρχος Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννης Αναστασιάδης, μίλησε γιὰ τὴν ἐξέχουσα προσωπικότητά τοῦ πρώτου Κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀναφέρθηκε μὲ συντομία στὸ ἔργο του.

Ὁ ἀρχιμανδρὶτης π. Γεώργιος Ἀλευράς, καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Καρδίτσας καὶ Πρόεδρος τῆς μὴ κερδοσκοπικῆς ὁργάνωσης «Ελαία», πού ἔχει ἀναλάβει τὸ ἔργο τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπιστολῶν, ἐπεσήμανε χαρακτηριστικὰ ὅτι ὁ λόγος τοῦ Καποδίστρια ἔχει πνεῦμα ἅγιο.

Κεντρικὸς ὁμιλητὴς τῆς ἐκδήλωσης ἦταν ὁ συγγραφέας τοῦ βιβλίου κ. Ἰωάννης Κορνιλιάκης, διευθύνων σύμβουλος τῆς ΕΛΑΙΑ ΑΜΚΕ.

Μεταξὺ ἄλλων καὶ σὲ κλίμα συγκίνησης εὐχαρίστησε τὸν Μητροπολίτη μας γιὰ τὴν εὐκαιρία πού τοῦ ἔδωσε νὰ ἀναφερθεῖ στὴν πορεία τοῦ πολύμοχθου καὶ πολυσέλιδου ἔργου τῆς ἐκδόσεως τῶν 135 ἀπὸ τὶς 930 σωζόμενες ἐπιστολὲς τοῦ πρώτου κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος.

Σημαντικὸ σημεῖο τῆς ἀξιόλογης αὐτῆς βραδιᾶς ὑπῆρξε ἡ ἀνάγνωση μίας ἐπιστολῆς τοῦ Καποδίστρια, στὴν ὁποία μὲ παρηρησία ἀναγνώριζε ὅτι τὸ σπουδαιότερο χρέος του πρὸς τὸ ἔθνος ἦταν νὰ προμηθεύσει τὴ διδασκαλία τῆς πίστεως.

Τὴν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης κ. Ἰωάννης τονίζοντας τὴν ἀνάγκη ὑπαρξῆς ἀληθινῶν προτύπων ἀγιότητος.

Ὁ σκοπὸς τῆς πορείας μας, κατὰ τὸν κ.κ. Ἰωάννη, ὀφείλει νὰ συγκλίνει στὴν ἀγιότητα καὶ στὴ συνεχῆ προσπάθεια νὰ πλησιάσουμε τὸν Θεό.

Διότι μόνο μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ καταστοῦμε ἄξιοι νὰ δοῦμε στὰ πρόσωπα τῶν συνανθρώπων μας τὸν ἴδιο τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἀνάμεσα στὸν Ρώσο Πρόξενο, στὴν Θεσσαλονίκη (αριστερά), τὸν κ. Ἰωάννη Κορνιλιάκη, συγγραφέα, τὸν Δήμαρχο Λαγκαδᾶ κ. Ἰωάννη Αναστασιάδη καὶ τὸν Παροικολογιώτατο Ἀρχιμ. π. Γεώργιο Ἀλευρά

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης ἀπένευμε τιμητικούς ἐπαίνους σέ ἀριστούχους μαθητές

Ἡμέρα μνήμης τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προσέστη τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, παρουσία ἀντιπροσωπιῶν τῆς τοπικῆς μαθητιώσης νεολαίας τῆς ἐπαρχίας μας, στὸν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας καί ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς παιδείας καί τῶν γραμμάτων, ὁμίλησε γιὰ τὸ νόημα τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τονίζοντας ὅτι «Οἱ τρεῖς Ἱεράρχες σὺν τοῖς ἄλλοις ἀποτελοῦν γιὰ τοὺς νέους μας ἀλλὰ καί γιὰ κάθε πιστὸ τὰ φωτεινὰ ἐκεῖνα πρότυπα ἀγιότητος καί

σοφίας ποὺ μας ὀδηγοῦν εἰς τὸ κατεξοχὴν αἰώνιον πρότυπον, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν».

Στὴ συνέχεια ὁ Μητροπολίτης ἀπένευμε τιμητικὸ ἔπαινο στοὺς ἀριστούχους μαθητὲς τῶν σχολείων τῆς δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης τῆς Μητροπόλεως μας εὐχόμενος υἱεία, πρόοδο καί πλούσιο τὸν ἀπὸ Θεοῦ φωτισμό, προκειμένου ἡ ζωὴ τοὺς νὰ εἶναι κοντὰ στὴν Ἐκκλησία καί νὰ συνεχίζουν τὴν προσπάθειά τους νὰ παραμένουν ἀριστοὶ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς τους. Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος δέχτηκε τοὺς διευθυντὲς, τοὺς καθηγητὲς καί τοὺς μαθητὲς στὴν αἴθουσα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τονίζοντας, σὲ διάλογο με τοὺς νέους, τὴν στενὴ σχέση ποὺ πρέπει νὰ ἔχουν με τὴν Ἐκκλησία, ἀναφερόμενος στοὺς σύγχρονους προβληματισμούς.

Βράβευση ἐφήβων ποὺ διακρίθηκαν σὲ διαγωνισμό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί Πρώτη σύναξη Ἀναγνωστῶν καί Ἱεροπαίδων

Πρώτη σύναξη Ἀναγνωστῶν καί Ἱεροπαίδων πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Λαγκαδά. Προηγουμένως ὁ Σεβασμιώτατος δέχτηκε τοὺς νέους στὴν αἴθουσα θρόνου τῆς Μητροπόλεως. ὅπου ἔδωσε τίς σχετικὲς εὐχὲς καί νουθεσίες καί μετὰ τὸ κέρασμα ἀκολούθησαν τρεῖς εἰσηγήσεις γιὰ τὸ ἔργο τῶν νέων ποὺ διακονοῦν στὸ Ἱερό Βῆμα.

Πραγματοποιήθηκε ἡ τελετὴ βραβεύσεως τῶν ἐφήβων καί νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποὺ ἔλαβαν μέρος σὲ διαγωνισμό, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μὲ θέμα «Νέοι – Ἐκκλησία – Πολιτισμός».

Τὰ τιμητικὰ βραβεῖα καί διπλώματα ἀπένευμε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ.κ. Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος καί ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς νέους καί τίς νέες λόγους πατρικoὺς καί τόνισε τὴν χαρὰ τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας, διότι νέοι ἀπὸ τὴν Μητρόπολη μας βραβεύθηκαν σὲ πανελλήνια κλίμακα.

Ἀπὸ τὴν Α' Σύναξη Ἀναγνωστῶν καί Ἱεροπαίδων

Ὁ Σεβασμιώτατος μὲ τοὺς βραβευθέντες ἐφήβους

Γεγονότα - Ειδήσεις

*Ύπό τόν πανηγυρικό έσπερινό τής Ίεράς Μοής
Άγίας Άναστασίας τής Φαρμακολυτρίας στό Βασιλικά
Θεσσαλονίκης, στίς 21/ 12 / 2011*

*Ύπό τήν εἰς Προσβύτερο χειροτονίαν
τοῦ π. Παντελεήμονος Καλιπτιζῆ*

*Έθιμοτυπική επίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας στόν
Δήμαρχο Λαγκαδά κ. Ίωάννη Άναστασιάδη, ἐπί
τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς του ἐορτῆς*

21 / 12 / 2010

Στίς 21 Δεκεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μετέβη στήν πανηγυρίζουσα Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Ίερά Μονή τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας στό Βασιλικά Θεσσαλονίκης προσκεκλημένος τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς, ἔλαβε μέρος στόν ἀρχιερατικό Ἑσπερινό καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο. Τήν ἐπομένη ἔλαβε μέρος στό Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο.

25 / 12 / 2010

Τήν 25η Δεκεμβρίου 2010 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης προεξήρχε τοῦ Ὁρθοῦ καί τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Χριστουγέννων, προέβη δέ καί εἰς τήν χειροτονίαν τοῦ π. Παντελεήμονος Καλιπτιζῆ εἰς Προσβύτερον. Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἀπέδωσε τὸ ὄφρϊκϊον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πλῆθος Ἱερέων καί πιστῶν ἀντήλλαξαν εὐχές στό Μητροπολιτικό Μέγαρο μέ τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας.

31 / 12 / 2010

Τήν Παρασκευῇ 31 Δεκεμβρίου 2010 ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας δέχθηκε στό Μητροπολιτικό Μέγαρο πλῆθος Ἱερέων, πιστῶν καί μικρῶν παιδιῶν, ὅπου ἀντήλλαξαν τίς καθιερωμένες εὐχές.

Ἐν συνεχείᾳ, παρουσία τοῦ Βουλευτοῦ τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Σάββα Αναστασιάδη, τοῦ Δημάρχου Λαγκαδά κ. Ἰωάννη Αναστασιάδη, τῶν τοπικῶν, ἀστυνομικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν, Ἱερέων, μοναχῶν καί μοναζουσῶν καθῶς καί πολλῶν πιστῶν, πραγματοποιήθηκε ἡ κοπή τῆς Βασιλόπιτας.

19 / 01 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ.κ. Μακαρίου καί κατόπιν προσκλήσεως παρέστη στό Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο τὸ ὁποῖο τελέστηκε στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου - Σιδηροκάστρου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 19ης Ἰανουαρίου 2011 καί ὥρα 7.30 μ.μ. ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ στό κέντρον Νεότητος τῆς Ἱεράς μας Μητροπόλεως «Ἁγία Κυράννα» ἐνόψει τῆς ἐνάρξεως τῶν συναντήσεων τῆς Σχολῆς Γονέων. Οἱ συναντήσεις γίνονται ἀνά δεκαπενθήμερο καί μιλοῦν καθηγητές τοῦ Α.Π.Θ. καί εἰδικοί ἐπιστήμονες - οἰκογενειακοὶ σύμβουλοι.

24 - 25 / 01 / 2011

Τήν Δευτέραν 24 καί τὴν Τρίτην 25 Ἰανουαρίου 2011 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ.κ. Προκοπίου, συμμετείχε στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Πανηγύρεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου στήν Νέα Καρβάλη - Καβάλας.

31 / 01 / 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας προέστη τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας παρουσία ἀντιπροσωπειῶν τῆς τοπικῆς μαθητιώσης νεολαίας τῆς ἐπαρχίας μας στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς.

Μετά τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας καί ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ

*Ή από τήν έγκωμοσία τοῦ νέου Δημάρχου Λαγκαδά
κ. Γιώττη Ἀναστασιάδη*

*Ή από τά ἐγκαίνια καταστήματος ἐνδυμάτων, στήν
Ήρα Μητρόπολη Κίτρους καί Κατερίνης*

*Ή Αρχιερατικό Συλλείτουργο στόν Ήρό Μητροπολιτικό Ναό
Ήγιου Γεωργίου - Σιδηροκάστρου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὀνομαστηρίων
τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ.κ. Μαζαρίου*

*Ή Αρχιερατικό Συλλείτουργο στόν πατηγυρίζοντα Ήρό Ναό
Ήγίας Κυράνης - Όσοις στίς 08 / 01 / 2011*

τῆς ἐορτῆς τῆς παιδείας καί τῶν γραμμάτων, ὁμίλησε γιά τὸ νόημα τῆς ἐορτῆς τῶν Τριῶν Ήραρχῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μητροπολίτης ἀπένειμε τιμητικὸν ἔπαινον στοὺς ἀριστοῦχους μαθητὲς τῶν σχολείων τῆς δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσως τῆς Μητροπόλεως μας. Κατόπιν δέχτηκε τοὺς διευθυντὲς, τοὺς καθηγητὲς καί τοὺς μαθητὲς στήν αἴθουσαν τῆς Ήρας Μητροπόλεως καί τοὺς διένειμε τὸν νεοκδοθέντα τόμο μὲ τίς ἐπιστολὲς τοῦ πρώτου κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, Γεωργίου Καποδίστρια.

01 / 02 / 2011

Τὴν Τρίτην 01 Φεβρουαρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου στὸν Ήρό Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου - Σοχοῦ. Ἀκολούθησε ἐκδήλωση τῆς ἐνορίας γιά τίς μητέρες.

02 / 02 / 2011

Τὴν Τετάρτη 02 Φεβρουαρίου 2011 ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας χοροστάτησε τοῦ Ὁρθρου καί προεξήρχε τῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ήρό Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου - Λαγκαδά.

06 / 02 / 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης χοροστάτησε τοῦ Ὁρθρου καί προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ήρό Ναὸ Ἀγίου Ἀθανασίου - Λητῆς.

12 / 02 / 2011

Πραγματοποιήθηκε ἡ τελετὴ βραβεύσεως τῶν ἐφήβων καί νέων τῆς Ήρας Μητροπόλεως ποὺ ἔλαβαν μέρος σὲ διαγωνισμό, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ήρας Συνόδου μὲ θέμα «Νέοι - Ἐκκλησία - Πολιτισμός».

Τὰ τιμητικὰ βραβεῖα καί διπλώματα ἀπένειμε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ.κ. Γεωργίου, ὁ ὁποῖος καί ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς νέους καί τίς νέες λόγους πατρικοῦς καί τόνισε τὴν χαρὰ τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας, διότι νέοι ἀπὸ τὴν Μητρόπολὴ μας βραβεύθηκαν σὲ πανελλήνια κλίμακα.

Ἡ πρώτη σύναξη Ἀναγνωστῶν καί Ήεροπαίδων πραγματοποιήθηκε στήν αἴθουσα τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Λαγκαδά.

Προηγουμένως ὁ Σεβασμιώτατος δέχτηκε τοὺς νέους στήν αἴθουσα θρόνου στήν Μητρόπολιν, ὅπου ἔδωσε τὴ σχετικὴ εὐχή καί νουθεσίες. Μετὰ τὸ κέρασμα ἀκολούθησαν τρεῖς εἰσηγήσεις γιά τὸ ἔργο τῶν νέων ποὺ διακονοῦν στό Ήρό Βῆμα.

13 / 02 / 2011

Τὴν Κυριακὴν 13 Φεβρουαρίου 2011 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Γεωργίου χοροστάτησε τοῦ Ὁρθρου καί προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ήρό Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς - Ἀσκοῦ.

20 / 02 / 2011

Τὴν Κυριακὴν 20 Φεβρουαρίου 2011 ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας χοροστάτησε τοῦ Ὁρθρου καί προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ήρό Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου - Δρυμοῦ.

02 / 03 / 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Γεωργίου καί ὁ Δήμαρχος Λαγκαδά κ. Γεωργίου Ἀναστασιάδης ὀργάνωσαν τὴν παρουσίαση τῆς ἐπετειακῆς Συλλεκτικῆς Ἐκδόσεως, **Γεωργίου Καποδίστριας, Ὁ Ἅγιος τῆς Πολιτικῆς**, τοῦ συγγραφέως καί διευθύνοντος συμβούλου τῆς Ἑλίας ΑΜΚΕ, κ. Γεωργίου Κορνιλάκη, ποὺ πραγ-

Άπό τήν επίσκεψη τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ἀνδρῶν Θεσσαλονίκης καί τοῦ Συλλόγου Φίλων Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, μέ επικεφαλῆς τόν Μητροπολίτη Ἀξιώμης κ.κ. Πέτρο

Άπό τήν παρέλαση τῆς 25ης Μαρτίου στόν Λαγκαδᾶ

Άπό τήν χειροθεσία εἰς ἀναγνώστη τοῦ κ. Φιλίππου Καλλιᾶ καί τοῦ κ. Παραγιώτη Γιάννη, κατὰ τήν ἡμέρα τῆς Σταυροπροσκυνήσεως στόν Ἱερό Ναό Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης - Ἀσσήρου

Μέ τόν νέο διοικητή τῆς 34ης Μ/Κ Ταξιαρχίας, Ταξίαρχο κ. Δήμο Κλεισιώτη

ματοποιήθηκε τήν Τετάρτη 02 Μαρτίου 2011, καί ὥρα 19:00 μ.μ. στήν Αἶθουσαν Ἐκδηλώσεων «Μυγδονία» τῶν Λουτρῶν Λαγκαδᾶ.

06 / 03 / 2011

Τήν Κυριακὴν 6 Μαρτίου 2011 ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στόν Ὅρθρον καί προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στό Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου - Λαγκαδᾶ.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας καί ὥρα 18:00 μ.μ. ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας χοροστάτησε στόν κατανυκτικόν Ἑσπερινόν στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ.

07 / 03 / 2011

Τήν Δευτέρα 07 Μαρτίου 2011 καί ὥρα 06:00 μ.μ. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε στήν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Αποδείπνου στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίας Παρασκευῆς - Λαγκαδᾶ.

09 / 03 / 2011

Τήν Τετάρτη 09 Μαρτίου 2011 καί ὥρα 07:00 μ.μ. ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε στήν ἀκολουθίαν τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίας Παρασκευῆς - Λαγκαδᾶ.

11 / 03 / 2011

Τήν Παρασκευήν 11 Μαρτίου 2011 καί ὥρα 07:00 μ.μ. ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στήν ἀκολουθίαν τῆς Α΄ Στάσης τῶν Χαιρετισμῶν στόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς - Λαγκαδᾶ.

13 / 03 / 2011

Τήν Κυριακή 13 Μαρτίου 2011 ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στόν Ὅρθρον καί προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας καί τῆς Λιτανείας τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων στόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς - Λαγκαδᾶ. Τόν Θεῖο Λόγο ἐκήρυξε ὁ κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. κ. Μιχαήλ Τρίτος.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας στόν κατανυκτικό ἑσπερινό, ὁμιλητής ἦταν ὁ ἀρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας, καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. καί Ἱεροκήρυκας τῆς Μητροπόλεως μας.

16 / 03 / 2011

ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἰωάννης λειτούργησε στήν Ἑσπερινή Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου - Λαγκαδᾶ.

18 / 03 / 2011

Τήν Παρασκευήν 18 Μαρτίου 2011 καί ὥρα 07:00 μ.μ. ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ.κ. Ἰωάννης χοροστάτησε στήν Ἀκολουθία τῆς Β΄ Στάσης τῶν Χαιρετισμῶν στόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Λαγκαδᾶ.

19 - 20 / 03 / 2011

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας χοροστάτησε στόν Ἑσπερινό ὅπου καί κήρυξε τόν Θεῖο Λόγο καί τήν ἐπομένη πῆρε μέρος στήν Θεία Λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Θεσσαλονίκης.

25 / 03 / 2011

Τό ἀπόγευμα τῆς ἐορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας χοροστάτησε τῆς Γ΄ Στάσης τῶν Χαιρετισμῶν στόν Ἱερό Ναό Ζωοδόχου Πηγῆς - Ἀσκού.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝΙΣΧΥΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του κέντρου νεότητας "Αγία Κυράνα" της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης διεξάγονται δωρεάν φροντιστηριακά μαθήματα ενισχυτικής διδασκαλίας για μαθητές γυμνασίου και λυκείου. Τα μαθήματα διεξάγονται καθημερινά από Δευτέρα μέχρι και Παρασκευή, ξεκινώντας μετά τη λήξη των σχολικών μαθημάτων, στο κτίριο νεότητας, δίπλα στα ΚΤΕΑ, στο κέντρο του Λαγκαδά και στη διεύθυνση Μεγάλου Αλεξάνδρου 25. Το κτίριο διαθέτει εξοπλισμένες αίθουσες στις οποίες διεξάγονται μαθήματα του Ενιαίου γυμνασίου και λυκείου και των Τεχνικών Επαγγελματιών Εκπαιδευτηρίων (Τ.Ε.Ε.) από έμπειρους καθηγητές λαϊκούς και κληρικούς.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Στο πολυδύναμο Πνευματικό κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης «Αγία Κυράνα» υπάρχουν και λειτουργούν οργανωμένα τμήματα κατηχητικών σχολείων όλων των βαθμίδων για την αναγκαία κατάρτιση της νεολαίας της επαρχίας μας. Στην πιο κρίσιμη ηλικία, εφηβική και νεανική μεταδίδονται μέσω των συνάξεων προβληματισμού χριστιανικά βιώματα και εμπειρίες που αποτυπώνονται στον εσωτερικό κόσμο των νέων προκειμένου να οδηγηθούν σε υψηλότερα επίπεδα πνευματικής καλλιέργειας.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ 106.8»

Ο ραδιοφωνικός σταθμός της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης με τον τίτλο «Ορθόδοξη Παρουσία 106.8 FM» κηρύττει καθημερινά και όλο το 24ωρο το λόγο του Θεού στους ακροατές του με καθημερινές εκπομπές θεολογικού, εθνικού, ιστορικού, λογοτεχνικού, κοινωνικού, μουσικού και ιατρικού περιεχομένου. Επίσης, καθημερινά μεταδίδονται ιερές ακολουθίες από διάφορους ναούς της Μητροπόλεως και επιλεγμένη εκκλησιαστική, παραδοσιακή, κλασική και ορχηστρική μουσική.

ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ

Στα πλαίσια της ποιμαντικής ευθύνης η τοπική Επαρχία διοργανώνει ειδικές συνάξεις με εισηγητές ειδικούς επιστήμονες και οικογενειακούς συμβούλους σε θέματα που αφορούν την οικογένεια και τα σύγχρονα προβλήματα της.

Ημερομηνία	Ομιλητής	Θέμα
Δευτέρα 24-01-2011 7:30 μ.μ.	Χάρης Δημητριάδης - Οικονομολόγος - Οικονομολόγος	"Ας αυτά τα νεύρα μου..."
Δευτέρα 07-02-2011 7:30 μ.μ.	Παναγιώτης Παπαδόπουλος - Φυσικός - Δρ. Π.Δ. Μηχανικός	"@ Μπάχαλο.gr" (αφάσεις για τη χρήση του διαδικτύου)
Δευτέρα 21-02-2011 7:30 μ.μ.	Τρόφιμος Τσιμπάνης - Λέκτορας Θεολογικής Σχ. ΑΠΘ	"Παλεύοντας στα κρίματα του γένους"
Δευτέρα 14-03-2011 7:30 μ.μ.	Αρχμ. Νικόδημος Σκρέτσας - Καθηγητής Θεολογικής Σχ. ΑΠΘ	"Λειτουργική ζωή. Λειτουργούμενοι άνθρωποι"
Δευτέρα 28-03-2011 7:30 μ.μ.	Μαρία Πετρίδη - Σχολ. Σύμβουλος Α Βαθμιαίας Εκπαίδευσης	"Επισκευάζοντας Διαπροσωπικές Σχέσεις στην Οικογένεια"
Δευτέρα 04-04-2011 7:30 μ.μ.	Σπύριδος Αυγουστόπουλος - Καθηγητής Φυσικού - Παιδαγωγικού	"Διαλογισμοί κάτω από τον ήλιο σου"
Δευτέρα 11-04-2011 7:30 μ.μ.	Σπυριδών Τσιτσόπουλος - Πρωτοπρεσβύτερος - Επιστ. κ. Παιδαγωγ.	"Πως μπορεί να γίνει πιο αποτελεσματικός ο γονέας στην εκπαίδευση του παιδιού"

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η Ιερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης στο πλαίσιο της Εκκλησιαστικής Διακονίας με την πρωτοβουλία και ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ιωάννου, δημοσίευσε τη "Σχολή Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής". Τα μαθήματα ξεκίνησαν τον Οκτώβριο του 2010 και πραγματοποιούνται στο κτίριο του Κέντρου Νεότητας «Αγία Κυράνα».

Σκοπός και στόχος της "Σχολής Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής" είναι αφενός η ανάδειξη νέων Ιεροψαλτών και η δημιουργία Βυζαντινών Χορών που θα κοσμήσουν τα αναλόγια των Ιερών Ναών της Ιεράς Μητροπόλεως, και αφετέρου η διατήρηση και διάδοση της πατροπαράδοτης Εκκλησιαστικής Βυζαντινής μουσικής. Διευθυντής της Σχολής είναι ο κ. Ιωάννης Λιάκος Δρ. Μουσικολογίας - Θεολόγος. Οι εγγραφές στα τμήματα Βυζαντινής Μουσικής γίνονται από Δευτέρα έως Παρασκευή 10:00 - 13:00, στα γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως και στα τηλέφωνα 2394022234 & 2394022298.

Τα τμήματα που λειτουργούν είναι:

- Βυζαντινής Εκκλησιαστικής Μουσικής
- Μουσικής Προπαιδείας Βυζαντινής Μουσικής
- Φωνητικής και Ορθοφωνίας
- Χορωδίας Βυζαντινής Μουσικής

**Ἀγάλιασε με τὴν ἀγάπη σου
καὶ τὸ προσωπικὸ σου ἐνδιαφέρον
τὴ μεγάλη προσπάθεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως,
γιὰ νὰ ἀλλάξουν πρόσωπο σημαντικὰ κτίρια τῆς πόλης
μὲ ἱστορία καὶ σημαντικὸ πολιτισμικὸ προορισμό**

Ἐνίσχυσε τὴν προσπάθεια
τῆς ἀποπερατώσεως καὶ
συντηρήσεως τοῦ κτιρίου
Φάρος, σὸ ὅποιο πρόκειται
νὰ στεγασθεῖ ὁ μεγάλος
πολιτισμικὸς θησαυρὸς τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
Ἰερές εἰκόνες καὶ ἱερά κει-
μήλια ἀναμένουν τὴ στέγα-
ση καὶ τὴ συντήρησή τους
σὲ κατάλληλους χώρους.

Βοήθησε νὰ ἀναστηλωθεῖ ἡ πυρκαϊσμένη
αἰθουσα Πολλαπλῶν Χρήσεων. Στήριξε, μὲ
τὴ συνδρομή σου, τὴν κατασκευὴ κουζίνας
γιὰ τὸ συσσίτιο τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν μας.

Στήριξε τὴν
προσπάθεια
ἀναστηλώσεως τῆς
παραδοσιακῆς οἰκίας
πὺν προορίζεται γιὰ
Λαογραφικὸ Μουσεῖο
τῆς πόλης μας.
Βοήθησε νὰ μὴν καταρ-
ρεῖται ἓνα ἀπὸ τὰ πῦρ
παραδοσιακὰ κτίρια τῆς
πόλης μας.

Στήριξε, βοήθησε
τὴν ἀποπεράτωση τοῦ
Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ
τῆς πόλης μας.

Βοήθησε νὰ
ἀπομακρυνθεῖ ὁ καρ-
κινογόνος καὶ ἄκρως
ἐπικίνδυνος ἀμίαντος,
ἀπὸ τὴν στέγη τῆς
αἰθουσας διαλέξεων, γιὰ
τὴν ὑγεία ὅλων μας
καὶ ἰδιαίτερως τῶν
παιδιῶν μας.

